

REGISTERED No. B. 156.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૩૯ ક્ર. }
અંક ૧૦ શ્રી. }

અનુક્રમણિકા.

શ્રી. }
સંવત ૧૯૮૦ }

૧	બોધધાયક દોહરા. (ઉત્તર-ન્યુનાગદ)	૨૦૦
૨	આસ ક્રિપદેશ (કવચ)	૨૧૮
૩	આપદો આ મળનો. (બીખાભાઈ છગનલાલ)	૨૬૬
૪	દોષવિશે ગણલો.	૩૦૦
૫	મનને શિખામણુ-પદ્ય. (નગીનદાસ ગદાલાલ)	૩૦૧
૬	ચિદાનંદજી કૃત ૫૬ ૧૮ મું. વ્યાખ્યા યુક્ત (સ. ક. વિ.)	૩૦૨
૭	” ૫૬ ૧૮ મું. (સ. ક. વિ.)	૩૦૨
૮	સદુદ્યમ પુરુષાર્થવડેજ ખડું સ્વરાજ્ય મેળવી સકાય. (સ. ક. વિ.)	૩૦૩
૯	આપણી પ્રાંત નિર્બંધ નિઃસત્ત્વ કેમ બનેછે ? (સ. ક. વિ.)	૩૦૪
૧૦	પ્રશ્નોત્તર (પ્રશ્નકાર નગીનદાસ પુનમચંદ. નાણાવટી)	૩૦૬
૧૧	” (પ્રશ્નકાર છવનલાલ રાયચંદ. બનેડા)	૩૧૪
૧૨	લાલો લજમતરાયના પાંચ સુદાના ઉત્તર. (પડિત લાલન)	૩૧૬
૧૩	નવયુગના જૈન સાધુ. (મહેતા પરબુદાસ)	૩૧૮
૧૪	મહાપુરુષોના ભચાર રત્નો. (જયતિલાલ છપીલાલ)	૩૨૧
૧૫	ઉચ્ચ કળવણી. તે મેળવવાના દાર. (અમૃતલાલ છાટાલાલ)	૩૨૩
૧૬	સોનેરી સૂત્રો. (અમૃતલાલ છાટાલાલ)	૩૨૫
૧૭	જૈન વીરો! હવે તો ભરો! (પી. એન. શાહ.)	૩૨૫
૧૮	પુસ્તક નિર્ગેર પહેાચ.	૩૨૭

પ્રગટ કર્તા.

વૈદિક મુદ્રા ૨૧. ૧-૮-૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા.

૧૯૮૦ રૂ. ૦-૪-૦

ભાવનગર.

ભાવનગર-શારદાવેળચાં પ્રા. પ્રેસમાં શ્રી. મદુલાલ ભરકરભાઈએ બાંધ્યું.

અમારું પુસ્તકમસિદ્ધિ સ્વાતું.

૧ છપાય છે.

- ૧ શ્રી અપ્યાત્મ કલ્પદ્રુમ. આવૃત્તિ ત્રીજી.
- ૨ શ્રી ઉપનિષિતિ ભવપ્રપંચા કથા ભાષાંતર-વિભાગ ૨ જો.
- ૩ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાષાંતર. વિભાગ ૧ જો. આવૃત્તિ ત્રીજી.
- ૪ શ્રી ત્રિવણ્ણિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર. પર્વ ૭-૮-૯ (આવૃત્તિ ત્રીજી)
- ૫ શ્રી વધર્શાન દેશના. પ્રાકૃત. સંસ્કૃત હયાયા સાથે.
- ૬ શ્રી દ્વિવશિષ્ઠાના રાસનું રહસ્ય (જૈન ધર્મ પ્રકાશમાથી)
- ૭ શ્રી ત્રિવણ્ણિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર. પર્વ ૩ થી ૬. આવૃત્તિ ૩
- ૮ શ્રી ચક્રસરણ વિગેરે ચાર પયજ્ઞાન મૂળ. આવૃત્તિ બીજી.
- ૯ શ્રી લોજ પ્રબંધ ભાષાંતર.
- ૧૦ શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર. મૂળ, સાર્થ. કથાઓ સહિત.
- ૧૧ શ્રી વિજયચંદ્ર કેવળી ચરિત્ર ભાષાંતર. (આવૃત્તિ બીજી)

૨. તૈયાર થાય છે.

- ૧૨ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ચરિત્ર
- ૧૩ શ્રી પ્રકરણ પુણ્યમાળા. વિભાગ ૩ જો. (નાના નાના પ્રકરણો-સાર્થ.)
- ૧૪ ચારે દિશાના તીર્થોની તીર્થમાળા. (સાર્થ)

શ્રી ગીરનારજી તળાવીપર રસોડું.

આ રસોડું ગયા વર્ષમાં ખોલવામાં આવ્યું છે. તે ચોમાસું ખેસતાં બંધ કરવામાં આવેલું તે પાછું કાર્તિક વદી ૧ થી ખોલવામાં આવ્યું છે, તે અર્થે ગુદિ ૧૪ સુધી ખુલું રહેશે. તેની અંદર યાત્રાળુ યાત્રા કરીને ઉતરે તેને જ રાંધેલા ખોરાક આપવામાં આવે છે. કાંઈ પણ દ્રી લેવામાં આવતી નથી. રૂ. ૫ ની અંદરની રકમ સહાય તરીકે પણ લેવામાં આવતી નથી. માણસોને શ્રી આપવાની મનાઈ છે. નવાળુ યાત્રા કરનારને માટે આ સગવડ બહુજ ઉપયોગી છે. ડુંગર ઉપર રાત્રી રહેવાથી આશાતના થાય છે, તેના નિવારણને માટે સંગીન ઊપાય છે. એના ધારા રજ કલમના છપાયેલા છે, તે કારખાના ઊપર લેવાથી મળી શકશે. આ કાર્યમાં ભાઈ શ્રી વેળીચંદ્ર સુરચંદનો પૂરતો પ્રયાસ થયેલ નિમિત્તે નાણા મેળવવાની તો તેમનામાં લાભિ છે. ગુનાગદ ખાતે ભાઈ યાલાલ હકમચંદનો સારો પ્રયાસ છે. ખાતું નિર્દોષ છે. અમે તે આત્મ પ્રગતિ ઇચ્છીએ છીએ. ઉદાર દિલના ગૃહસ્થોએ સહાય આપવા થોડું છે.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જં કરલે કાયવં, તં અજ્જંચિય કરેહુ તુરમાણા ।

વહુવિગ્ધો હુ મુહુત્તો, મા અવરણં પડિક્કેહ ॥ ૧ ॥

“જે કાલે કરવું હોય (શુભ કાર્ય) તે આજેજ અને તે પણ ઉતાવળે કર, કારણકે એક મુહૂર્ત (એ ઘડી) પણ ઘણા વિધનવાળું હોય છે, માટે બપોરે સુધી પણ અમીશ નહીં”
(વિલંબ કરીશ નહીં.)

પુસ્તક ૩૯ મું.]

પ્રાપ-સંવત ૧૯૮૦. વીર સંવત ૨૪૫૦. [અંક ૧૦ માં.

“ બોધદાયક દોહરા. ”

સારી સોખત હોય તો, સાચો ઉપજ સંગ;	
મુરખની મિત્રાઈમાં, ભલી ઉમેદો ભંગ.	૧
પુખી અપાવે ખલકમાં, કીર્તિ અપરંપાર;	
હીરો નહાનો હોય પણ, માગે મૂલ્ય હજાર.	૨
પૈસાદારને દેખીને, શિય નમો ના દોય;	
સર્જનના દર્શન કર્યે, ભવતારણ સુખ હોય.	૩
સર્જનસોં સર્જન મીલે, કરે દો દો ખાત;	
ગદ્દાસોં ગદ્દા મીલે, કરે દો દો લાત.	૪
હુંદી રોકતી આજરી, બન નહી પૈસાદાર;	
એ પૈસાથી ભવતણો, પામે દો નવ પાર.	૫
મોહી નગનંજનમાં, મુરખ મન મુંઝાય;	
શાણ સંસારે રહી, સાર પીચે ને પાય.	૬
કરીએ તેવું પામીએ, દગો સગો નહી થાય;	
અધાર દીવા તળે, લોભે લક્ષણ બાય.	૭

૧૬૬

શ્રી હોમ મર્ચ મહાશ.

પાપા વણની ઢાટડી, કાપા તારી જાણ;	
કાળ ઝપાટો વાગતાં, પડ્યો જો મજાણ.	૮
સમજ સાધન નર રહો, લહો પ્રભુનું નામ;	
ક્યારે કાળ ઝપાટશે, જાણે નવ ધા વાત.	૯
દીવસ પર દીવસ વહે, કરે કાળ નીજ કામ;	
તો પણ નેણ ખુલે નહિ, એ અકસોસ અમાપ.	૧૦

સંગ્રાહક:--જીનાગઢ “ઉત્તમ.”

સ્વાસ ઉપદેશ.

કંવાસિ.

વિશ્વમાં માનવી હોંશે, જન્મથી જોલતાં શીખ્યા;	
પરંતુ કાળ સાધીને, કથનનો અંત ના આણ્યો.	૧
કહેલું એક બીજતું, સાંભળીને વદે સહુકા;	
ઈતીથીને કહી કાઢ્યે, કથનનો અંતના આણ્યો.	૨
સદ્ગુણો દેશના પ્રેમી, કરોને દેશની સેવા;	
કરી બહુ લાપણો એવાં,—	કથન૦ ૩
હજારો આદમી ભેગા, થઈને ઠાઠ બહુ કીધા;	
વદીને વાણીઓ મીઠી,—	કથન૦ ૪
પ્રભુ શ્રીવીરના પગલે, ચાલવું આપણે જોઈએ;	
ગાઈને ગીત બહુ એવાં,—	કથન૦ ૫
વિચારી જીવ વિચારો, હૃદયમાં હોંશથી સહુએ;	
વચનમાંહિ ઉચ્ચારીને,—	કથન૦ ૬
સભાઓમાં મળી સહુએ, કર્યા બહુ પાસ પ્રસ્તાવો;	
અમલમાં કિન્તુ મૂકીને,—	કથન૦ ૭
કરી પરમાર્થનાં કાર્યો, સ્તુતિના પાત્ર થઈ જગમાં;	
રમીને રમ્ય મારગમાં,—	કથન૦ ૮

ચોપડો આ મળનો.

લા. શા. ભીખાભાઈ છગનસાલ

મંદાકાંતા છંદ.

વડાલી વડાલાં, વિષયવમળે, જીવંતી સર્વ ખોધ,
 સાથે આવે, વસુ ન વનિતા, શાંતિ લે લેશ શેઠ;
 ધીંગાણામાં, ધરણી ધનના, ના સ્મર્યા વિશ્વદેવા,
 ખાળી આજ્ઞા, સંતુણીતણી તેં, માની ત્યાં સત્ય સેવા. ૧

કાળાં ઘોળાં, જર જમીન ને, જોડના કારણે તેં,
 કીધાં લીધાં, ગરીબજનના, આપ આવારણે તેં;
 વાવ્યાં ખીજો, ભવભ્રમણનાં, દ્રેષના કલેશકોરી,
 મિથ્યા રાગે, નરભવ છતાં, વિષ પીધું વધારી. ૨

* * * *

વડાલા ભાઈ, ભગવંત સ્મરી, માર્ગ ભાતું કરી લે;
 લેણું દેણું, જટ લઈ દઈ, સાફ પ્રાતું કરી લે;
 માફી આપી, દુદયથી વળી, મારી તું મારી લે ને,
 જને કાઢે, ભવભ્રમણ તે, કારણો ત્યાગી દે ને.

* * * *

જેતાં જેતાં, અચયુચ આણે, કાળ તો આવવાનો,
 રેતાં રેતાં, સુક્તિ ન મળે, ના દયા લાવવાનો;
 થોડી રાતે, ભજવણી ઘણી. શું સુતો સોડ તાણી,
 મોઘમ મોઘમ, કાળ ન હંધવું, એહવી વીરવાણી. ૪

આવ્યો યાંથી ? કહી વળી જવું ? કોણ હું આ ખંડું શું
 મારું શું છે ? સુખી દુઃખી વળી, શાથી આ સર્વથી હું
 શું કર્યો ? નરજીવનનાં, પ્રશ્નમાં છે ખજનો,
 કાં જેતો ના, વણિક^૨ થઈને, ચોપડો આ મળનો. ૫

૧ જાતમાં ભૂલે જીવ સુસાદર, સફળ થાએ કેમ પછી સદર;
 ચપળ ગતિના વચમાં છે ચક્કર, વાટમાંવસમી ઝીલવી ટક્કર.

મહુમ—ડાહ્યાભાઈ ધોળશાળ ઝવેતી.

૨ વણિક જોડલે કુશળ વ્યાપારી.

ક્રોધવિષે ગાઝલ.

“ ક્રોધ છે પૂર્ણ દુઃખદાયી. ”

કરે ના ક્રોધ છે પૂરો, ધર્મનો ઘાતકી પૂરો;	
કરે છે પુણ્યનો સૂરો, ક્રોધ છે પૂર્ણ દુઃખદાયી.	૧
દેહને અગ્નિસમ બાળે, ચિત્તની સ્થિરતા ટાળે;	
રક્તને ખુબ ઉકાળે, ક્રોધ છે પૂર્ણ દુઃખદાયી.	૨
ક્રોધને ઢેહ સમ બાળે, હૃદયમંદિર કાં આણે;	
શાંતિમાં મોજ તો માણે, ક્રોધ છે પૂર્ણ દુઃખદાયી.	૩
ક્રોધના વેગમાં આવી, વેરનાં બીજને વાવી;	
ખુશોકાં છાંદગી આવી, ક્રોધ છે પૂર્ણ દુઃખદાયી.	૪
ખુદ્દિશાળી બન્યા છોડો, ક્રોધની પ્રીતને તોડો;	
ક્ષમાથી મિત્રતા બેડો, ક્રોધ છે પૂર્ણ દુઃખદાયી.	૫
ચઢે છે ક્રોધ જે કાળે, ભલું પૂરું નહીં ભાળે;	
ભૂમિથી ઉચે ઉછાળે, ક્રોધ છે પૂર્ણ દુઃખદાયી.	૬
ત્રિદોષી રોગીના ચાળા, કરે શાને તહમે બહાલા;	
પડો કાં દુર્ગતિ ઠાલા, ક્રોધ છે પૂર્ણ દુઃખદાયી.	૭
ક્રોધથી ના રહે નીતિ, ભૂલાવે કુળની રીતિ;	
છેડાવે ઈશની ભીતિ, ક્રોધ છે પૂર્ણ દુઃખદાયી.	૮
ક્રોધથી સત્યતા નાસે, અકલના અંશ રહે પાસે;	
તમારી આખર બશે, ક્રોધ છે પૂર્ણ દુઃખદાયી.	૯
યશો બે ક્રોધના વશમાં, ન રહેશે નામ સાણસમાં;	
રહેશે ખામી તો યશમાં, ક્રોધ છે પૂર્ણ દુઃખદાયી.	૧૦

મનને શિખામણ.

૩૦૧

મનને શીખામણ.

(ચેતનજી ચેતો, કોઈ નહીં દુનિયામાં ત્હારું-એ દશી)

મૂરખ જો મનહા ! કહેને શું કરવું ત્હારા માટે ?

બદમાશી બેસર બનીયું, તું તો ખાર વાટેરે— મૂરખાં

સમયે સમયે જાય તું છટકી, ઘડી પણ રહે નહિ ધાટે;
સિદ્ધા રસ્તે તું નહિ સંચરતું, વળતું વેગે તું આડી વાટેરે. ॥ મૂં ॥ ૧ધારું હું કાંઈ ને તું કાંઈજ ધરાવે, કૃત્યો કરાવે શીર સાટે;
ઠીક ઠેકાણે તું લેશ ના કરતું, મુંઝાઈ મરીયે ત્હારા માટેરે. ॥ મૂં ॥ ૨બાગ બંગલા બહુ લાડી ગાડીમાં, હરદમ ધર જર હાટે;
કુટુંબ કમીલાદિ કૃત્યોની તું, મારે છે વિટબણ માથેરે. ॥ મૂં ॥ ૩દાન દયાદિકમાં વ્યવળા દોરી, હરામી કરાવે નહિ હાથે;
દેવ ગુરૂ ધર્મે તારી દુર્જનતા, જ્ઞાને ધ્યાને ના ગુરૂ સાથેરે. ॥ મૂં ॥ ૪

જન્મો જન્મના દુઃખો જે ઝેરી, તે પણ સદ્વાં તુજ માટે;

કેરા જે લાખ ચોરાશી ફરીજો, તેહી સધળું તારે માટેરે. ॥ મૂં ॥ ૫

નગીન કહે નકી કરશું તેહના, સર્વે ખુલાસા ગુરૂ સાથે;

સદ્ગુરૂ સંગે તેહના સાધન. મેળવીશું ત્હારા માટેરે. ॥ મૂં ॥ ૬

નગીનદાસ ગયાભાઈ

ચિદાનંદજી કૃત-પદ ૧૮ મું.

(રાગ પ્રભાતી)

(માન કહા અખ મેરા મધુકર ! માનં એ આંકણી.)

નાભિનંદકે ચરણસરોજમેં, ઈજે અચલ વસેરા રે;

પરિમલ તાસ લહત તન સહેજે, ત્રિવિધ તાપ ઉતેરા રે. માનં

ઉદિત નિરંતર જ્ઞાનભાનં^૨ જિહાં, તિહાં ન મિથ્યાત્વ અધેરા રે;

સંપુટ હોત નહીં તાતેં કહા, સાંજ કહા સવેરા રે. માનં

નહીંતર પછતાવોગે આખર, ખીત ગયા યો વેરા રે;^૩

ચિદાનંદ પ્રભુ પદકજ સેવત, બહુરિ ન હોય ભવ ફેરા રે. માનં

વ્યાખ્યા—હે મન ભમરા ! મારું માનીને હવે તું ઋપભદેવ પ્રભુન

ચરણકમળમાં કાયમ સ્થિતિ કર. તેની મીઠી સુવાસ જે સદ્ભાગી નિત્ય મેળવે

૧. આત્મા. ૨. જ્ઞાનભાનુ-જ્ઞાનરૂપ સૂર્ય. ૩. વેળા.

તે તેનો ત્રિવિધ તાપ શાન્ત થાય છે. ૧. જ્યાં કેવળજ્ઞાન-સૂર્ય સંદોદિત રહે છે (કદાપિ અસ્ત પાગ તોજ નથી) ત્યાં મિથ્યાત્વ-અધિકાર સંભવેજ શી રીતે ? યજ્ઞી સંપૂર્ણ લક્ષ્મણમાં પ્રભુનાં અરણ્યકમળ દિનરાત સદાય ખુલ્લા-વિકસિતજ રહે છે. ધારે તે જ્યાંતમા તેની સુવાત્ર લુટી શકે છે. ૨. એવા ઉત્તમ પાવન અરણ્યકમળમાં કાઠી સ્થિતિ કરવાનું તથાવિધ લાગ્ય વગર સાંપડતું નથી. એવી ઉત્તમ તક જોઈ દીધી તો પછી પરિણામે પસ્તાવુંજ પડશે, છતાં કંઈ વળશે નહીં. એ સર્વજ્ઞ પ્રભુતા અરણ્યકમળને સદ્ભાવથી સેવતાં પ્રાપ્તે સદ્ભાગી જનોને ભવબ્રમણ કરવુંજ ન પડે. થોડા વખતમાંજ જન્મ મરણથી મુક્ત થઈ શાશ્વત મોક્ષસુખને પામે.

સાર બોધ-સોરઠ દેશમાં સુપ્રસિદ્ધ શત્રુજય, સિદ્ધાચળ પ્રમુખ અનેક ઉત્તમ નામોથી વખણાતા પવિત્ર ગિરિરાજ ઉપર જેને અઢારે આલમ માને છે એવા શ્રી આદિદેવ પ્રભુ ગિરાળે છે. તીર્થપતિ શ્રી આદીશ્વર પ્રભુ એ પવિત્ર પર્વત ઉપર અનેકવાર આવી સમવસર્યા છે અને તેમના ઉપદેશામૃતનું પાન કરી સ્વહિત સાધવા ઉજ્જમાળ થયેલ અનેક કોટિ ભવ્યાત્માઓ એ સ્થળે પરમપદ-મોક્ષ પામ્યા છે, તેથી એ તીર્થ સિદ્ધક્ષેત્રાદિક અનેક ઉત્તમ નામથી વખણાય છે. તેમના પવિત્ર વંશમાં ઉત્પન્ન થયેલા અસંખ્ય રાજાઓ પ્રમુખ ત્યાંજ સિદ્ધિપદને પામ્યા છે. ત્યારળાદ પણ અસંખ્ય ભવ્યાત્માઓએ એ ઉત્તમ તીર્થ અને તીર્થપતિના આલમને સ્વકલ્યાણ સાધ્યું છે. એવા એ તીર્થરાજ અને તીર્થપતિનો અતુલ મહિમા જાણી અદ્યાપિ અનેક ઉત્તમ જનો એ તીર્થપતિની તન-મન-ધનથી સેવા-ભક્તિ કરતા રહે છે. એનો અદ્ભુત મહિમા કંઈક વિસ્તારથી શ્રી શત્રુજયમાહાત્મ્યમાં વર્ણવેલ છે. બાકી તો અનુભવથી તેની ખાત્રી કરી શકાય છે. જેમણે છતે યોગે એમના દર્શન સ્પર્શન કર્યાંજ નથી તેઓ બાપડા દયાપાત્ર છે. સાવધાનપણે એમની યથાવિધિ સેવા કરનારા સહેજે સકળ દુઃખનો અંત કરી અક્ષય અવિનાશી પદ પામે છે. સહુને એવા અપૂર્વ લાભ લેવાનું બને.

પદ ૧૯ મું.

(રાગ ધન્યાશ્રી)

(ભૂલ્યો ભમત કહા એ અજાત, ભૂલ્યો એ આંકણી.)

આલપંગલ સકળ તજ મૂળ, કર અનુભવરસ પાન.

ભૂલ્યો ૧

આય કૃતાંત ગહેગો ઇક દિન, હરિ મૃગ જેમ અચાન;

હોયગો તનધનથી તું ન્યારો, જેમ પાકયો તરૂપાન.

ભૂલ્યો ૨

માત તાત તરૂણી સુખસેંતી, ગરજ ન સરત નિદાન;

ચિદાનંદ એ વચન હમેરા, ધર રાખો ખ્યારે કાન.

ભૂલ્યો ૩

વ્યાખ્યા-આત્માને (આત્માના સ્વરૂપને) બ્રહ્મા સમજ્યા વગર તું ભૂલ્યો ભમે છે અને ધીબુ ગમે એટલું ભણ્યું હોય છતાં તું ખરી વાત (આત્માના સ્વરૂપ) શ્રી અન્નણ હોવાથી અન્નણ કહેવાય છે. નકામી આળ પાંખાળમાં તારો સમય બરબાદ કરી નાંખે છે, તેથી તું મૂર્ખ ઠરે છે. હે બંધુ! આત્માનો અનુભવ થાય એવા શાંત જ્ઞાનામૃતનું પાન કરી તારી રહેણી કરણીને સુધારી હવે તું સુખી થા. ૧. તારે બરાબર સમજી રાખવાનું છે કે એક દિવસ જેમ ત્રિહું મૃગલાને પકડી લે છે તેમ કાળ એવિંતો આવી તને ઝડપી લેશે તે વખતે તારું કશું આવવાનું નથી. ત્યારે તો પાકેલા પાન જેમ ઝાડથી જૂદા પડી ખરી જાય છે તેમ તું પણ તન મન ધનથી અવશ્ય જૂદા થઈ જઈશ. ૨. માતા પિતા અને સ્ત્રી પુત્રાદિકથી નિશ્ચે તારો સ્વાર્થ સરવાળો નથી; કેમકે સૌ સ્વાર્થનાંજ સગાં હોઈ સ્વાર્થનિષ્ઠ હોય છે. એ અમારી વાત બરાબર લક્ષ્યગત રાખી ગંદલત કરીશ નહીં. એમ પરોપકારસિક શ્રી ચિદાનંદજી મહારાજ કહે છે. ૩.

સાર બોધ-જીવ સુખતાથી જે શરીર, કુટુંબ કબીલાદિક માટે મોહવશ મરી પડે છે તે સંબંધ બધાય કારમાં ક્ષણિક ને સ્વાર્થી છે. નિત્યમિત્ર સમો દેહ અને પર્વણિત્ર સમાં સ્વજન કુટુંબી જનો પોતાનો સ્વાર્થ સરે ત્યાં સુધીજ સંબંધ ધરાવે છે. ખરો નિઃસ્વાર્થ સંબંધ (નાતો) તો કેવળ જૂહારમિત્ર સમા ધર્મનોજ છે. અને તે પરદુઃખલગ્નક હોઈ સુજનનોએ સદાય આશ્રય કરવા યોગ્ય છે. ત્રણે મિત્રોની કથા ઉપદેશનાળાની ટીકાના ભાષાન્તરમાંથી જોઈ, વિકરાળ મોહને તજી, ધર્મપ્રેમ જગાડવો અને તેનેજ સાચવી પોષ્યા કરવો જોઈએ. અનંતકાળ સુધી ભવચક્રમાં ફરતાં ફરતાં આવો દુર્લભ મનુષ્યભવ ભાગ્યયોગે મળ્યો છે તે જ્ઞાનચક્રુ ખોલી સાર્થક કરી લેવા ચક્રવું ન જોઈએ. ઘણાએક સુખજનો ‘આ ભવ મીઠા, પરભવકોણે દીઠા’ એવા નાસ્તિક પ્રાય વચનો વઢી અનાચાર કે દુરાચારને સેવી બધો ભવ હારી જાય છે. સુજનનો તો સદાચારથી તેને સાર્થકજ કરે છે.

*

(મુ. ક. વિ.)

સદ્ઉદ્યમ પુર્યાર્થવડેજ ખરું સ્વરાજ્ય મેળવી શકાય.

પાત્રતા-યોગ્યતા મેળવ્યાથીજ તેની પ્રાપ્તિ થઈ શકે.

સ્વરાજ્ય મેળવવા અત્યારે ભારે ચળવળ ચાલી રહી છે. તેમાં અનેક ભાઈ ખંડેનો હાંશથી ભાગ લે છે અને કંઈક તેમાં સક્રિય ભાગ લેવા ઇન્તેઝર હોય છે. તેથી તમને સહુને સ્વરાજ્યનો ખરો અર્થ પ્રતિત થવા સાથે તેની પ્રાપ્તિ માટેનો ખરો ઉપાય લખ્ય થાય એ ખરેખર સુજનનોને ઇચ્છવા યોગ્ય છે. સ્વ-આત્મા

તેતું સ્વસ્થ-સંપદા તેજ ખરું સ્વસ્થ. સ્વસ્થ જ્ઞાનાદિક આત્માની વિભૂતિ પ્રગટે તેજ સ્વસ્થ. તેતું સ્વસ્થ પ્રગટ કરવા જે જે ખરાં સાધન જોઈએ તે સ્વાધીન કરી લેવાં તે પણ ઉપચારથી સ્વસ્થ લેખાય. ન્યાંસુધી આપણે પરાંત-પરવશ-પરાધીન-ચુલાગ જેવી ટીન-લાચાર રીતિમાં હોઈએ ત્યાંસુધી ખરાં સાધનો આપણે મેળવી ન શકીએ અને તેવાં સર્વ સાધનો હસ્તગત કરી તેનો યથાર્થ ઉપયોગ કર્યા વગર આપણે સાચું સ્વસ્થ ક્યાંથી પામીએ ? સાચા સ્વસ્થથી તો આપણા આત્મામાં રહેલા અનંત જ્ઞાનાદિક શુભ શુભ-સમૃદ્ધિતું આપણને યથાર્થ લાભ થતાં તેમાં દ્રઢ પ્રતીતિ થવા સાથે તે પ્રાપ્ત કરી લેવા પૂર્ણ ઉત્સાહ પ્રગટે. કાયરતા યા પ્રમાદ માત્રને તથા આપણે સ્વ-સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરવા સાચો પુરૂષાર્થ અચૂક આંદરીએ અને તેના પરિણામે આપણી સહજ સ્વાભાવિક અનંત જ્ઞાન વીર્યાદિક સંપદા અવશ્ય પ્રાપ્ત કરી લઈએ. બાહ્ય અને અંતરંગ એમ બે પ્રકારનાં એ સ્વસ્થપ્રાપ્તિનાં સાધન લેખી શકાય. આર્ય દોષ, ઉતંગ કુળ-જાતિ, પાંચે ઇન્દ્રિયો પરવડી અને શરીર નીરાગી એ ઉપરાંત સુચરનો યોગ એ બંધાં બાહ્ય સાધન લેખાય. ન્યારે સુસભ્યતા-વિનય વિવેકાદિક આંદરી સહચરનો સમાગમ કરી તેમની પ્રસન્નતા મેળવે, તેમની સમીપે તત્ત્વવચનનું ભારે આદર બહુમાન સાથે શ્રવણ કરે, તેતું મનન પરિશીલન સેવી આપણા આત્મામાં તેતું યથાર્થ પરિણમન કરે, કે જેથી યથાર્થ તત્ત્વજ્ઞિ સાથે યથાર્થ તત્ત્વજ્ઞાન અને યથાર્થ આચરણ થવા પામે અને આપણામાં રહેલી અનંત વીર્યશકિત ખરા વૈરાગ્ય અને અભ્યાસના બળથી પ્રગટ થવા પામે. એ સર્વે સાચા સ્વસ્થન્યાં અંતરંગ સાધન સમજવાં. ખીજી રીતે કહીએ તો તેની આડે આવતાં બાહ્ય અને અંતરંગ અંતરાયો આપણે પ્રથમ દૂર ખસેડવા જોઈએ. મન અને ઇન્દ્રિયોના અનેક પ્રકારનાં પ્રલોભનો અને તેવાં તુચ્છ ક્ષણિક કલ્પિત શુભ ને સ્વાર્થમાં મુંઝાઈ, અનેક જીવોની જોડી લટપટ ખુશામત કરી, હુદ્દા જીવોને હેરાન ન કરવાં જોઈએ અથવા લોકપ્રવાહમાં નાહક તણાવું ન જોઈએ. અને હિંસા અસત્યાદિક પાપકર્મોનો અને તેટલો ત્યાગ કરવા સાથે ક્રોધ માન માયા અને લોભરૂપ દુષ્ટ કપાયોનો જય કરીને આપણાં મન વચન અને કાયા યા વિચારવાણી ને આચારમાં રહેલી વિષમતા ડાળીને તેમને શુદ્ધ પવિત્ર બનાવી લેવાની પૂરી જરૂર સ્વીકારી અને તેટલી ચીવ-પથી ખરા સંયમ સેવવો જોઈએ. ઇતિશમ

મુ. ક. વિ.

તા-ક. જો સાચું સ્વસ્થ પ્રાપ્ત કરવું ઇચ્છા હોય તો આપણે સહુએ પ્રાપ્ત સાધનોનો સદુપયોગ કરી લેવા સફળ પ્રયત્ન સેવવો જોઈએ. નિત્ય જીવન કલહને શાન્ત કરવા માટે વગર જરૂરની કેટલીએક વસ્તુઓ શિવાય ચક્ષાવી લેવા ટેવાવું

પરા સ્વરાજ્ય પ્રાપ્તિ.

૩૦૫

જોઈએ. એમ કરવાથી નકામી થણી એક ઉપાધિ સહેજે ચોછી થઈ શકશે. આપણે અમૂલ્ય સમય અને ધ્રમ ઘણાંએક બચશે, ઘણું ખર્ચ કમી થઈ જશે અને થોડા ખર્ચે મલકાઈ રહી શકાશે. સહુએ કરકસરથી રહેતાં જરૂર શીખી લેવું જોઈએ. કૃપાળુતા કરવાથી જેમ અપવાદપાત્ર થયાય છે તેમ ઉઠાઉ ખર્ચ કરવાથી પણ નિંદાપાત્ર બનાય છે; તેથીજ નકામો ઉઠાઉ ખર્ચો કરવાંજ નહીં. અથવા તો જરૂર કરી કરી નાંખવાં, જેથી થોડા ખર્ચે સુખે સ્વજીવન નિર્વાહ ઉપરાંત કુટુંબ નિર્વાહ પણ થઈ શકશે અને અધિક જીવનશ હશે તો અન્ય સીદ્ધાંતો જાનોને યોગ્ય આલંબન-ટેકો આપી શકાશે. આંખો મીંચી ઉઠાઉ ખર્ચ કરનારને છેવટે પસ્તાવું પડે એવી કદેડી સ્થિતિ પણ થઈ આવે એ બનવા જોગ છે. પ્રથમથીજ સમજી દીર્ઘદ્રષ્ટિ વાપરી વૃત્તિસંશ્લેષથી નિર્વાહ કરનાર ભાઈ બહેનોને સંતોષથી જ્યાં ત્યાં સુખ સાંપડી શકે છે. ખાનપાન વસ્ત્રપાત્રદિક કોઈ પણ પ્રસંગે ખરી જરૂરીયાત તરફજ આપણું લક્ષ રાખવું ફાયદાકારક છે. તેમાં પણ શુદ્ધ સ્વદેશી ચીજ મળી શકે ત્યાં સુધી તેનાથી ચલાવી લેવું કે જેથી સ્વદેશી ધર્મની પણ સહેજે રક્ષા થઈ શકશે, વિદેશી ચીજોનો મોહ તજવાથી શુદ્ધ સ્વદેશી વસ્ત્રાદિક વાપરવા મળી અધિક રૂચી જાગશે, અને આપણા જીવનમાં સાદાઈનું તત્ત્વ દાખલ કરી કરકસરથી ચાલતાં સહેજે આપણે સ્વપર ઉન્નતિ સાધી શકીશું. એ રીતે સ્વરાજ્યનું સાધન સફળ થશે.

સ. સુ. કે.

‘આપણી પ્રજા નિર્બળ-નિઃસત્વ કેમ બને છે ?

(તે દાખથી સવેળા ચેતીને ઉગરી જવાની જરૂર.)

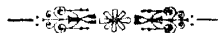
જ્યારે ખીલુ પ્રજાને આપણે સગળ અને ઠીક સત્ત્વવાળી જોઈએ છીએ ત્યારે ઉપલો પ્રશ્ન આપણને સહેજે ઉઠે છે. આપણી ભાવી સ્થિતિ સુધારવાની લાગણીથી આવો પ્રશ્ન થવો ઉપયુક્ત છે. કઈક વખત કૌતુકજનકિથી આપણે પ્રશ્નો કરીએ છીએ અને તેનું ખર્ચે સમાધાન મેળવ્યા છતાં આપણી ભૂલ સુધારવા પ્રમાદવશ પ્રયત્ન કરતા નથી. જો આપણી દુઃખદાયક ભૂલનું ખર્ચે ભાન થયુંજ હોય તો તે તત્કાળ સુધારી લેવા મથવું જોઈએ. તેમાં ઉપેક્ષા કે બેદરકારી કરવાથીજ ખરેખર આપણાં અનેક દુઃખોનો અંત જલદી આવતો નથી, અને ઉલટો તેમાં દિનપ્રતિદિન વધારોજ થતો જાય છે. એ ખૂરી ટેવ જરૂર સુધારવી જોઈએ. પ્રથમ તો અજ્ઞાનવશ માતૃપિતાદિક વધીલો કેવળ કાચી-કોમળ વયનાં બાળકોનાં લગ્ન કરી નાંખી તેમની ભારે પાયમાંથીનું કારણ ઉભું કરે છે. બાળક-પુત્રને ૨૫ વર્ષ પહેલાં ને પુત્રીને ૧૬ વર્ષ પહેલાં લગ્નમાં બેઠવા એ ભારે જોખમવાળું છે. કેમકે તે પહેલાં તેમનો શરીરનો બાંધકાચો-

૩૭૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

અપૂર્ણ હોય છે. તેવે વખતે વીર્યનું સંરક્ષણ કરવાની પ્રવૃત્તિ જરૂર હોય છે તેને બદલે તેનોજ સ્વેચ્છાથી વિનાશ કરી નાખવામાં આવે છે, તેથી તે બાળ જોડ-લાંની અનેક રીતે ભારે ખુવારી થાય છે. તે પોતેજ વીર્ય-સત્ત્વહીન થઈ નિર્બળ બની જાય છે. એટલે તેઓનું શરીરઆ રોગ્ય બગડી જાય છે, અને અનેક જાતનાં શ્યાદિક રોગને વશ થાય છે. તેમ છતાં તેવી કાચી કોમળ વયે વિવચલોગને છંદ નહીં તજી શકવાથી દિનપ્રતિદિન તેમની નિર્બળતા વધતી જાય છે અને થોડાજ દિવસ માસ કે વર્ષોમાં અઘણે તેમનાં આવળાનેા અંત આવી જાય છે. આવી કાચી વયે તેમને જે પ્રજા થવા પામે છે તે પણ પ્રાચે અધી નમાલી-નિસ્તેજ જ થાય છે. જે બળ-સત્ત્વ- ગુણ માતૃપિતામાંજ આવેલ ન હોય તે તેમનાથી થતી પ્રજામાં ક્યાંથી આવે? આથી કાચી-અપદ્મ વયે બાલકોનાં લગ્ન કરી નાંખવાની રીતિ એકદમ સુધારી લેવી જોઈએ. યોગ્ય-પરિ-પદ્મ-પાકી વય થાય ત્યાં સુધી આપણાં બાળકો નિશ્ચિંતપણે સુંદર કેળવણી લેતાં રહી પોતાની જાતને હીક ઉચ્ચત પવિત્ર બનાવે એ અવશ્ય ધ્યેય યોગ્ય છે. તેટલી વય સુધી પવિત્ર વિચાર વાણી ને આચરણનું શુદ્ધ ભાવથી પરિપા-લન કરવા રૂપ પ્રદ્યયર્થનું સેવન જરૂર થવું જોઈએ. સુયોગ્ય વય સુધી એવા અખંડ પ્રદ્યયર્થનું પાલન કરવાવડે સંપૂર્ણ સ્વવીર્ય સંરક્ષણ કરી શકનાર જોડ-લાંનાં લગ્નથીજે ભાવી પ્રજા થાય તે સખળ, સત્ત્વવંત, પ્રતાપી, બુદ્ધિશાળી, ઉત્સાહી, સુશ્રદ્ધાળુ ને સદાચારી થવા પામે તે સુસંભવિત હોઈ, પોતાની ભાવી પ્રજાને સખળ, સુખી ને સદ્ગુણી થયેલી જોવા ધ્યેયતા દરેક માતૃપિતાદિકે વડીલોએ હવે સવેળા થતી જવું જરૂરનું છે. ઇતિશમ.

સ. સુ. ક.

પ્રશ્નોત્તર.

(પ્રશ્નકાર-સાહ નગીનદાસ પુનમચંદ. નાણાવટી. પારીસ.)

પ્રશ્ન ૧-નવકારના નવ પદમાંથી પાંચ પદ ગણવા કે નવે પદ ગણવા? નવ પદમાં પંચ પરમેષ્ઠી ઉપરાંત જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર ને તપ એ ચાર ગણવા કે નવકારના પાંચલા ચાર પદ ગણવા?

ઉત્તર-સંપૂર્ણ નવકાર ગણવેા તો તેના નવે પદ ગણવા, એકલા પાંચ પદ જ ન ગણવા, પરંતુ પ્રથમના પાંચ પદ ગણવામાં ઉપયોગની અધિક સ્થિતિ થતી

હોય તો તેટલા પદ ગણવામાં પણ વિશેષ નથી. અરિહંતાદિ નવ પદ સિદ્ધ-
ચક્ર અનુસાર ગણવા તો અરિહંતાદિ પાંચ ગુણોની પદ્ધતિ જ્ઞાનાદિ ચાર ગુણ
ગણવા.

પ્રશ્ન ૨-નવ સ્મરણોમાંથી સવારે નમિઉણ ને કલ્યાણમંદિર ન ગણાય
એમ કહે છે તે બરાબર છે ? અને તે જો સવારે ન ગણાય તો રાત્રે કયા સ્તોત્ર
ન ગણાય ?

ઉત્તર-રાત્રે કે સવારે બધા સ્તોત્રો-સ્મરણો ગણાય. એક પણ ન ગણાય
એમ સમજવું નહીં.

પ્રશ્ન ૩-જંબૂદ્વીપના ભરત ઐરવતના તીર્થંકરો મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં જન્મ
શકે કે કેમ ? અને ત્યાંના તીર્થંકરો ભરત ઐરવતમાં આવી શકે કે કેમ ?

ઉત્તર-જન્મ શકે કે નહીં કે આવી શકે કે નહીં ? એ સવાલનું કારણજ
નથી; કારણકે અનાદિ કાળથી એવી પ્રવૃત્તિ છેજ નહિ. શક્તિ હોય તો પણ તેના
ઉપયોગ કોઈ વખત થયેલોજ નથી.

પ્રશ્ન ૪-ઈંદ્ર પાંચ રૂપ કરીને આવે છે તેનું કારણ શું ? ઈંદ્રાણીઓ વધારે
રૂપ કરે કે નહીં ? વિમળેશ્વરદેવ અધિષ્ઠાત્રિક ગણાય છે તેને માટે શું સમજવું ?
મહાવિદેહને માટે અધિષ્ઠાત્રિક તેજ કે બીજા હોય ?

ઉત્તર-ઈંદ્ર પાંચરૂપ કરીને પ્રભુના જન્મ વખતેજ આવે છે. તે પાંચરૂપ
તો એક રૂપે પ્રભુને લેવા, બે રૂપે બે બાજુ ચામર વિંજવા, એક રૂપે આગળ
વજ્ર લઇને ચાલવા અને એક રૂપે પાછળ છત્ર ધરીને ચાલવા માટે કરે છે.
પાંચ ભરત ને પાંચ ઐરવતમાં તીર્થંકરોના જન્મ એક સાથેજ થાય છે, તેથી
પાંચે ભરતમાં સાધર્મેંદ્ર પાંચ પાંચ રૂપ કરીને આવે છે અને પાંચ ઐરવત ક્ષેત્રમાં
ઈશાનેંદ્ર પાંચ પાંચ રૂપ કરીને બેઠે છે અને દશે પ્રભુનો પાંચ મેરૂપર્વત ઉપ-
રના દક્ષિણ તથા ઉત્તર બાજુના દશ સિંહાસન ઉપર એક સાથે અભિષેક થાય
છે. ઈંદ્રાણીઓને પાંચ પાંચ રૂપ કરવાના નથી. તે દશે જગ્યાએ એક એક રૂપ
કરીને બેઠે છે.

વિમળેશ્વર તો સિદ્ધચક્રનો અધિષ્ઠાત્રિક છે તેને બીજો સંબંધ નથી.

દરેક તીર્થંકરના અધિષ્ઠાત્રિક યક્ષ ને યક્ષણી દશે ક્ષેત્રમાં ભુદા ભુદા હોય
છે અને તે પ્રભુના શાસનની રક્ષા કરે છે, ચતુર્વિધ સંઘની આપત્તિ હરે છે
અને તેમનાં વાંછિત પૂરે છે.

પ્રશ્ન ૫-તીર્થંકર ને કેવળી જ્ઞાનસ્વરૂપે તો સરખા, પણ તીર્થંકરો તો ચોવીશ
છે તેને અરિહંતપદથી નમસ્કાર થાય, ત્યારે કેવળીને કયા પદથી નમસ્કાર કરવો ?

૩૦૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સિદ્ધમાં બધા સરળ છે પણ હજુ તેઓ તો સંસારમાં હોય છે, સિદ્ધ થયેલા નથી. મહાવિદેહમાં વર્તમાન થાળે બે કરોડ કેવળી વિચરે છે. તેમને કઇ ખંડિતમાં ગણવા ?

ઉત્તર-સામાન્ય કેવળીને સાધુપદમાંજ ગણવામાં આવે છે. સાધુપદના કેવળી, આહારક શરીરવાળા, મનઃપર્વવશાની, અવધિજ્ઞાની, શ્રુતકેવળી બિગેરે અનેક ભેદો શાસ્ત્રમાં બતાવેલા છે. સાધુપદમાં ગણવાથી તેમની મહત્તા ઘટતી નથી, સમવસરણમાં પણ હ્રમસ્થ છતાં ગણધર મહારાજના આગળ બેસે છે, કેવળી તેમની પછી બેસે છે.

પ્રશ્ન ૬-પંચ પરમેષ્ઠી ને નવપદના અધિષ્ઠાત્રિક તો વિમળેશ્વર દેવ છે. ચોવીસ તીર્થંકરના જુદા જુદા છે, તે પ્રમાણે કેવળીના ને સિદ્ધના અધિષ્ઠાત્રિક કયા દેવ હશે? તીર્થંકરના તો સિદ્ધ થયા છતાં તેજ અધિષ્ઠાત્રિકો કાયમ હશે પણ બીજાના અધિષ્ઠાત્રિક કોણ હશે ?

ઉત્તર-સામાન્ય કેવળીના ને સિદ્ધના અધિષ્ઠાત્રિક જુદા જુદા હોતા નથી. તીર્થંકરના પણ શાસ્ત્રને અંગે અધિષ્ઠાત્રિક હોય છે.

પ્રશ્ન ૭-શાશ્વતી પ્રતિમાઓ અઘીઘીપની બહાર પણ નંદીશ્વરદ્વીપે, રૂચકદ્વીપે, કુંડળદ્વીપે ઇત્યાદિ સ્થાનકે છે, તો ત્યાં દેવી દેવો અને ઈદ્ર ઈદ્રાણીઓ તો વંદન પૂજન કરવા જાય પણ મનુષ્યો કેવી રીતે જઈ શકે ? જઈ શકે તો કોણ ને કયાં સુધી જઈ શકે ? તે શાશ્વતા બિંબોને ત્યાં સ્થાપવાનું કારણ શું ? અને તેના અધિષ્ઠાત્રિકો કોણ ? તેની પૂજા અર્ચા કાયમ થતી હશે ?

ઉત્તર-વૈતાલ્યપર રહેનારા વિદ્યાધરો નંદીશ્વરદ્વીપ સુધી જાય છે. જંઘા-ચારણ સુનિઓ રૂચકદ્વીપ સુધી જાય છે. શાશ્વતા ચેત્યો જ્યાં જ્યાં છે તે અનેક સ્થાને બતાવેલા છે. ત્યાં અમુક વખતે કોઈએ સ્થાપેલા નથી કે જેથી તેનું કારણ પૂછી શકાય. બાકી તે દેવી દેવોને મહોત્સવાદિ કરવામાં ખાસ ઉપયોગી છે. તેના ખાસ અધિષ્ઠાત્રિકો જુદા કહેલા નથી અને તેની પૂજા અર્ચા-નિત્ય થવાનો નિયમ નથી. ત્યાં રાત્રી દિવસની જુદી ગણના પણ નથી, કારણ કે ત્યાંના ચંદ્ર ને સૂર્યો સ્થિર હોય છે.

પ્રશ્ન ૮-સવારમાં પ્રથમ ગણધર મહારાજના નામ લેવા તે તો ઠીક, પણ ત્યારપછી સોળ સતીઓના નામ લેવાનું શું કારણ ? તે તો હજુ સંસારમાં છે. કેટલીક તો હજુ જાવ પણ કેટલાક કરનાર છે. તો તેને બદલે તીર્થંકરોના, કેવળીનાં, ગણધરોનાં અને મહાત્મા સુનિઓનાં નામો લીધા પછી સનિઓનાં નામ લેવાં એ ઠીક કે નહીં ?

પ્રશ્નોત્તર.

૩૦૬

ઉત્તર-સવારમાં પ્રથમ તો નવકાર ગણવા કે જેમાં સર્વ તીર્થંકરો, કેવલી અને ગણધર મહારાજા વિગેરેનો સમાવેશ થઈ જાય છે. પછી ખાસ ગૌતમ ગણધરનો છંદ બોલવો કે જેઓ મહા લગ્નિધવાન થઈ ગયા છે. પછી સતીઓનાં નામ ભરહેસરની સજાયવટે લેવા અને ત્યારપછી સોળ સતીઓનો છંદ બોલવો. સતીઓનાં નામ લેવાનું ખાસ કારણ એ છે કે રાત્રી પ્રાયે અગ્રજસેવન-વાળી ગૃહસ્થીઓને હોય છે, તેથી ખાસ પ્રજ્ઞાચર્ય પાળનાર અને મહાકષ્ટમાં પણ પોતાના શિયળને જાળવનાર સતીઓનાં નામ લેવાં કે જેથી અગ્રજ ઉપરથી મન પાછું હુકે અને શિયળમાં જોડાય.

પ્રશ્ન-૬ શરીરના કયા ભાગ પર દૃષ્ટિ ઠરાવીને ધ્યાન કરવું ? કારણ કે તેને માટે અનેક મનુષ્યો અનેક સ્થાન બતાવે છે.

ઉત્તર-આ વિષય યોગનો છે, તેથી યોગાચાર્યોની મળીને તે વિષે અનુભવ મેળવવો. એવો નિર્ણય થતાં સુધી ખાસ કરીને નાભી ઉપર કે નાસિકા ઉપર (હૃદયચક્ર કે બૃહ્મીમાં) દૃષ્ટિ ઠરાવી પરમાત્માનું ધ્યાન કરવું. તેમના શુભો ચિંતવવા.

પ્રશ્ન ૧૦-આદ્યાવસ્થાથી પરમાર્થકરવાની ભાવના હતી, તે નાસ્તિકપણામાં પણ ટકી રહી હતી. હવે ધર્મ સમન્વ્યા પછી તો તે ભાવના વૃદ્ધિ પામતી છે, તેથી શું ક્રિયા કરવાથી હમેશાં તે ભાવના બની બની રહે ? અને દિનપ્રતિ-દિન વૃદ્ધિ પામતી રહે ? તેવો માર્ગ બતાવશો.

ઉત્તર-આવા વિચારો બહુજ ઉત્તમ છે, પ્રશંસનીય છે. પ્રથમ પરમાર્થને સારી રીતે જોગબવો, પછી પૂર્વે પરમાર્થ કરી ગયેલા મહા પુરુષોના-વિક્રમાદિકનાં દૃષ્ટાંતો વાંચવા અને તેમનું અનુકરણ કરવાનો પ્રયત્ન કરવો. પરમાર્થમાં ખાસ પરોપકારને પ્રથમ લેખવવો. દીનજનોની અનુકંપાને આગળ કરવી અને પોતાના કુટુંબમાં, સ્વજનમાં, જ્ઞાતિમાં, સમુદાયમાં ખાનગી રીતે હુબ્બી થતા માણસોની તજવીજ કરાવી બનતી સહાય આપવી. આ પરમાર્થ-શુદ્ધિ ટકવાનો માર્ગ છે.

પ્રશ્ન ૧૧-જૈનધર્મનો ઇતિહાસ જાણવા માટે ટુંકા ટુંકા-નાના નાના ચરિત્રો છે તે વાંચ્યા, તીર્થંકરોના ચરિત્રોને રાસો વાંચ્યા, તેમાં ધર્મપરીક્ષાનો રાસ વાંચતાં વિચાર થયો કે-આવું ખંડન મંડન શા માટે કર્યું હશે ? સૌના-પોતપોતાના વિચાર પ્રમાણે ઇન્ધરભક્ષિ કરવાનો સૌને હક છે, તો તેમાં આપણે વચ્ચે શા માટે આવવું ?

ઉત્તર-‘વિહાસ જાણવા તેમજ બીજી હકીકતો જાણવા માટે તો તમે અપેક્ષા છે તેવું વાંચન કર્યા કરવું. તેમાં પરમ ક્ષણ છે. ધર્મપરીક્ષાનો સમય પણ અમુક અપેક્ષાએ ઉપયોગી છે. ચાર ને અચાર તમારા વસ્તુને સરખી જાણવી તે સુઝોનું કર્તવ્ય નથી, તેથી સારાસાર સમજવા માટે એવા પરીક્ષક યોગીની પણ અપેક્ષા છે. એમાં કાંઈ બીજાના હક ખેંચી લેવાની મતલબ નથી, પણ તે દ્વારા ખરીવાત સમજવવાની-જીવોને ઠસાવવાની આવશ્યકતા છે.

પ્રશ્ન ૧૨-કપલદેવના વખતથી અન્ય ધર્મો હશે કે કેમ? હોવાનો સંભવ તો છે; કારણ કે ઘણી વખત અન્ય દર્શનીઓના તરફથી ઉપદ્રવ થયાની હકીકત આવે છે. અન્ય દર્શનીઓની શીલોસાફી જોતાં જેવી ન હોવાથી તેઓએ વધારે રખડપટ્ટી કરી છે, પરંતુ તેઓમાં જેઓ ઇશ્વરી પુરુષ હોય તેમની સિદ્ધિ થાય કે નહીં? અને પરિણામે દરેક ધર્મનું રહસ્ય મળતું આવતું હશે કે કેમ? દરેક ધર્મવાળા એમ કહે છે કે-અમારો ધર્મ પહેલો અને અમારા ધર્મપુસ્તકો પ્રથમ લખાયેલા છે. એ બાબત ખરું શું સમજવું? મને ઘણા વખત સુધી તો શ્રીમદ્ સત્જયંદ્રના અને સ્વામી વિવેકાનંદના પુસ્તકો ઉપર બહુ પ્રતીતિ હતી પણ હવે સમજાયું છે કે તે સર્વ કરતાં આપણું ધર્મશાસ્ત્રો અત્યંત શ્રેષ્ઠ છે. તો હવે તેમાંનાં કયા પુસ્તકો વાંચવા? તે જણાવશો. હવે તો હું પ્રભુ પાસે માથું છું કે-‘હાલ છું’ તે કરતાં અધોગમન ન થાય. આ સ્થિતિમાં ‘ટકું’ ને આગળ વધું.’ એજ ઇચ્છા વર્તે છે.

ઉત્તર-કપલદેવજી થયા પછી જેમ જેમ યુગલોકોમાં કપાયની વૃદ્ધિ થતી ગઈ તેમ તેમ નવાનવા ધર્મો પણ નીકળ્યા. અન્ય દર્શનીમાં જે કોઈ ઇશ્વરી પુરુષ હોય તે કે અન્ય ગમે તે જો જૈનમાર્ગમાં બતાવ્યા પ્રમાણે સમભાવમાં વર્તે તો તેની પણ સિદ્ધિ થાયજ. જૈનશાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—

સેયંવરો ય આસંવરો ય, વૃદ્ધો ય અદ્ધવ અન્નો વા ।

સમભાવમાર્ગી અપ્પા, લહ્હ મુરકં ન સંદેહો ॥ ૧ ॥

સમભાવની અપેક્ષાએ એકરૂપતા કહેવામાં હરકત નથી. તે વગર પરિણામે દરેક ધર્મનું રહસ્ય એકરૂપ હોવાનું કહી શકાય નહીં. દરેક ધર્મવાળા પોતાનો ધર્મ પહેલો કહે અને પોતાના શાસ્ત્રો પહેલાં કહે તેટલા માત્રથી કાંઈ કાર્ય-સિદ્ધિ થતી નથી. કાર્યસિદ્ધિ તો તેમાં રહેલા ઉચ્ચ તત્ત્વોના અભ્યાસ-પરિશીલનથી અને તેના આરાધનથીજ થાય છે.

હુવે તમારે અધ્યાત્મને લગતા ગ્રંથો વિશેષ વાંચવા. અધ્યાત્મ કલ્પદ્રુમ, અધ્યાત્મસાર, જ્ઞાનસાર, શાંત સુધારસ, ઉપદેશમાળા વિગેરે અનેક ગ્રંથો તે વિષયના શુભરાત્રી ભાષાંતરવાળા મળી શકે છે.

હુવે પછીને માટે તમારો જે સહભાવ વર્તે છે તે બહુજ ઉત્તમ છે. તેવી ભાવનામાં વૃદ્ધિ કરવી. શ્રીમદ્ રાજચંદ્રમાં કે વિવેકાનંદના પુસ્તકોમાં સાર હોય તે શુદ્ધ કરવાનો નિષેધ નથી. વળી જૈનધર્મી-સમકિતીના હાથમાં તો મિથ્યાશ્રુત આવે તો તે પણ સમ્યક્પણે પરિણમે છે.

પ્રશ્ન ૧૩—ઉત્કૃષ્ટે કાળે ૧૭૦ તીર્થંકરો થાય છે તે ઉત્કૃષ્ટે કાળ કયારે સમજવો? તે વખતે મહાવિદેહમાં ૨૦ વિહરમાન હોય કે નહીં? જો વિહરમાન તીર્થંકરો પોતાપોતાના મહાવિદેહની બત્રીસે વિજયમાં જઈ શકે કે નહીં? અને જો સર્વાના અધિષ્ઠાચિકો જુદા જુદા હોય કે કેમ? વિહરમાન જિન તીર્થંકર-પણે કેવળજ્ઞાન પામેલા કાયમ મહાવિદેહમાં પામીએ કે કેમ?

ઉત્તર—ઉત્કૃષ્ટે કાળે અવસર્પિણી ને ઉત્સર્પિણીના મધ્યમાં આવે છે. આ અવસર્પિણીમાં અજીતનાથજીને વારે ૧૭૦ તીર્થંકર વીચરતા હતા અને ઉત્સર્પિણીમાં એજ પ્રમાણે ૨૩મા તીર્થંકર વખતે ૧૭૦ વિચરતાહોય છે. તેમાં ૧૬૦ મહા વિદેહમાં ઉત્પન્ન થાય તેનું શરીર ૫૦૦ ધનુષ્યનું અને આયુષ્ય ૮૪ લાખ પૂર્વનું સંભવે છે. પાંચ ભરત ને પાંચ ઐશ્વતમાં તો પ્રભુનું શરીર ૪૫૦ ધનુષ્ય પ્રમાણુ અને આયુષ્ય ૭૨ લાખ પૂર્વનું સંભવે છે. ૨૫૯ અક્ષર વાંચવામાં આવ્યા નથી.

વીશ વિહરમાનનો સમાવેશ એ ૧૬૦માં સમજવો. માત્ર વીશ વિહરમાન જિનો મધ્યમ કાળે લાભે છે.

કોઈપણ તીર્થંકર પોતાનું ક્ષેત્ર કે વિજય છોડીને અન્યત્ર જતા નથી, એટલુંજ નહીં પણ તે ક્ષેત્રમાં છ ખંડ પૈકી જેમાં જન્મ્યા હોય તેમાંજ રહે છે.

દરેક તીર્થંકરોના અધિષ્ઠાચિકો જુદા જુદા હોય છે.

વિહરમાન તીર્થંકર મહાવિદેહમાં જો કેવળજ્ઞાનીપણે નિરંતર વિચરતા પામીએ એમ હોય તો એકેકની પાછળ ખીજા ૮૩-૮૩ ભેઈએ, કારણકે તેમનું આયુષ્ય ૮૪ લાખ પૂર્વનું અને કેવળીપર્યાય એક લાખ પૂર્વનો હોય છે. તેથી મહાવિદેહમાં સામાન્ય કેવળીનો વિરહ કદી પણ ન હોય એમ સંભવે છે. તીર્થંકર જન્મેલા પામીએ પણ કેવળી થયેલા પામીએ એમ સંભવતું નથી.

જન્મન્ય કાળે ૬૨ વિહરમાન પણ હોય છે. જન્મન્ય કાળ કયારે હોય તે

૩૧૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

વાંચવામાં આવેલ નથી.

પ્રશ્ન ૧૬-સવારે મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં વિચરતા વિહરમાનતું ધ્યાન કરવું અને રાત્રે સિદ્ધાચળાદિ તીર્થોતું ધ્યાન કરવું એ બરાબર છે ?

ઉત્તર-એવી બુદ્ધી બુદ્ધી વિવક્ષા કરેલી વાંચવામાં આવી નથી. સવારના પ્રતિક્રમણમાં તે બંનેને સંભારી તેના ચૈત્યવંદન કરવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન ૧૭-શ્રી સિદ્ધાચળતું સ્તવન 'સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો, ભાવિકા! સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો.' તેમાં ક્રમસર ચડતું ચડતું પુન્ય નંદીશરાદિક તીર્થોની યાત્રાતું બતાવ્યું છે અને છેવટે સર્વધી વધારે ફળ સિદ્ધગિરિ ભેટવાતું કહ્યું છે, તો એ ચડતી સંખ્યા પુન્યબંધની શા આધારે તે સ્તવનના કર્તાએ કહી હશે ? અને સર્વ જીવને તે પ્રમાણે ફળ થાય એ વાત ખરી ?

ઉત્તર-એ સંબંધનો ખુલાસો સિદ્ધગિરિના ખીબત સ્તવનમાં તેના કર્તા શ્રી પદ્મવિજયજીએ આપ્યો છે. તેમણે કહ્યું છે કે-'વ્યવહાર કેરીરે મધ્યમ ફળની એ વાત.' એટલે વ્યવહારનયથી મધ્યમ ફળ પૈકી એક પ્રકાર તે પ્રમાણે ફળ થવાનો સમજવો, બાકી જીવપરત્વે જોણું વધતું ફળ થાય. તેને માટે તે સ્તવનમાંજ કહ્યું છે કે-'ઉત્કૃષ્ટ થોજે અંતર્મુહૂર્તમાં પણ મોક્ષફળ મેળવી શકે.' એટલે હવે આપણે વિચારવાપણું રહેતું નથી. આપણું તો ભાવની વિશુદ્ધિ જેમ બને તેમ વિશેષ કરવી એજ કર્તવ્ય છે.

પ્રશ્ન ૧૮-ધર્મના ચાર પ્રકાર ઉપશમ, વિવેક, સંવર ને સિદ્ધચક્ર એ છે કે કેમ ? પુન્યપ્રકાશના સ્તવનમાં દશમાં અધિકારમાં મહા મંત્ર નવકારતું આરાધન કરવાતું કહ્યું છે તો તેતું કેમ ? તેમાં નવપદ સમાઈ ગયા કે બુદ્ધા રહ્યા ? અને તે સ્તવનમાં મેઘકુમારાદિકના નામો આપેલા છે તે બધાની કથા શેમાં છે ?

ઉત્તર-ધર્મના ત્રણ પ્રકાર ઉપશમ, વિવેક ને સંવર કહેલ છે. સિદ્ધચક્રનો સમાસ તેમાં નથી. પુન્યપ્રકાશના સ્તવનમાં કહેલા નવકારમંત્રના સ્મરણમાં નવ પદનો-સિદ્ધચક્રનો સમાવેશ થઈ ગયો સમજવો.

એ સ્તવનમાં મેઘકુમારાદિકના જે જે નામો કહ્યાં છે તે બધાની કથા બુદ્ધા બુદ્ધા અંથમાં આપેલી છે. નવકાર માહાત્મ્ય, કલ્પસૂત્ર અને અન્ય કથાનક ગ્રંથોમાં છે.

પ્રશ્ન ૧૯-હેમચંદ્રસૂરિ, કુમારપાળાદિ અનેક મહાપુરુષોના ચરિત્રો શેમાં છે તેની સંખ્યાવર્ણ કરવા કરશો.

પ્રશ્નોત્તર.

૩૧૩

ઉત્તર-તમે લખ્યા છે તે બધા મહાપુરુષોના ચરિત્રો એક અંશમાં નથી; જુદા જુદા ચરિત્ર અંશોમાંથી ઉપલબ્ધ થઈ શકે છે, ત્રિપદિશલાકા પુરૂષ ચરિત્ર, પરિશિષ્ટ પર્વ, પ્રબંધ ચિંતામણિ, કુમારપાળ પ્રબંધ, ઉપદેશપ્રાસાદ, વર્ધમાન દેશનાદિ અનેક ચરિત્ર અંશો તથા રાસો વાંચવાથી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે.

પ્રશ્ન ૧૮-પ્રથમ હાલ છે તેટલી બધી જુદી જુદી જ્ઞાતિ હતી કે જોઈ હતી? અને તેઓ કો એક ધર્મ પાળતા હોય તો સાથે જમી શકતા હતા?

ઉત્તર-અગાઉ હાલ છે તેટલી બધી જ્ઞાતિઓ નહોતી, દિનપરદિન વધતી ગઈ છે. પ્રથમ એક ધર્મ પાળનારમાં પરસ્પર વ્યવહાર વધારે હતો, મહાવીર પરમાત્માના વળતમાં બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, ને વૈશ્યને ક્વચિત્ ક્વચિત્ પરસ્પર કન્યા લેવા દેવાનો વ્યવહાર પણ હતો. તે શ્રેષ્ઠિક, અભયકુમારદિના ચરિત્રોથી બાણી શકાય છે. શુદ્રો સાથે વ્યવહાર પ્રાપ્ત નહોતો એમ જણાય છે.

આ સંબંધમાં ઘણું ભાગે ચાલતા વ્યવહારને અનુસરવું પડે છે, કારણકે આપણે લોકોથી જુદા પડી શકતા નથી. તેમ લોકવિરુદ્ધ કરી શકતા નથી. જ્ઞાતના પ્રબંધોને આધીન થવું પડે છે.

પ્રશ્ન ૧૯-લોકસ્વરૂપ ભાવના બાર ભાવનામાં દશમી કહી છે, તેમાં શું ભાવવું? અને તે ભાવના કયારે ભાવવી?

ઉત્તર-એ ભાવનામાં પ્રથમ લોકનાજિકાનું સ્વરૂપ ચિંતવીને પછી તેની અંદર રહેલા પદ્ધત્યોનું સ્વરૂપ ચિંતવવું. તેમાં પુદ્ગળનો સડણ, પડણ, વિધ્વંસન ધર્મ ચિંતવવો; આત્માના જ્ઞાન દર્શનાદિ શુણ્ણનું ચિંતવન કરવું. એ ભાવના કયારે ભાવવી? તેના સમયનો નિર્ણય નથી. ધર્મધ્યાનના ચાર પાયા પૈકી સંસ્થાનવિચયમાં આનો સમાવેશ થાય છે.

પ્રશ્ન ૨૦-ધર્મ એટલે શું? અને તેનું આરાધન શી રીતે કરવું? કયો ધર્મ શ્રેષ્ઠ ગણવે?

ઉત્તર-આ પ્રશ્ન ઘણો બહોળો છે. તેનો જવાબ વિસ્તારથી આ પત્રની અંદર આપી શકાય તેમ નથી, તેથી હુંકામાં આપ્યો છે. શ્રુત ચારિત્ર લક્ષણ અથવા દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર લક્ષણ ધર્મ મોક્ષસાધક કહેવા છે. તેમજ અહિંસા, સંયમ ને તપ લક્ષણ ધર્મ દશવૈકાળિકની આદિમાં વર્ણવ્યો છે. અથવા ક્ષમા, માદંવ, આજ્ઞાદિ દશવિધ યતિધર્મ કહેલો છે. સાધુધર્મ ને ગૃહસ્થયોગ્ય ધર્મ એમ બે પ્રકારનો ને જ્ઞાન શીળ તપ ને ભાવરૂપે ચાર પ્રકારનો વર્ણવેલો છે.

કુળતિએ પડતાં પ્રાણીને ધરી રાખે, દુર્ગતિમાં પડવા ન દેય તેને ધર્મ કહીએ. તેનું આરાધન વિચય, કપાય, અમ્રત, પાપસ્થાનાદિકનો ત્યાગ કરવાથી

અને સમકિત, યત્ન, તપ, વ્રત, સંયમાદિક અંગીકાર કરવાની થાય છે. દરેક ધર્મવાળા પોતાના ધર્મને શ્રેષ્ઠ કહે છે, પરંતુ જૈનશાસ્ત્રકાર તો કહે છે કે-

“મહાવીરસ્વામી પ્રત્યે મારે પક્ષપાત નથી અને કપિલાદિકની સાથે મારે દ્વેષ નથી. જેનું વચન યુક્તિવાળું હોય તે ગ્રહણ કરવું.(અમારે તે પ્રમાણ છે)” આમ કહેવા ઉપરથી પરીક્ષા કરતાં જૈનધર્મ જેવો બીજો કોઈપણ ધર્મ પરીક્ષામાં પૂરેપૂરો ઉતરી શકતો નથી, તેથી તેને ગ્રહણ કરવો, માનવો, તેમાં કહ્યા પ્રમાણે વર્તન રાખવું, શંકાદિ દૂર રાખવું.

આ પરીક્ષાનું વર્ણન અહીં કરી શકાય તેમ નથી, કારણકે તેમાં બહુ ડુંકીકતો લખવી પડે તેમ છે.

પ્રશ્ન ૨૧-ધર્મસંબંધી ચમત્કાર બતાવનાર રામકૃષ્ણ પરમહંસ જેવા હાલ કોઈ વર્તે છે ?

ઉત્તર-કદી કોઈ એવો ચમત્કાર બતાવે તો તેથી કાંઈ તેનો કહેલો ધર્મ શ્રેષ્ઠ કહી શકતો નથી. પૂર્વે ઘણા જૈનાચાર્યોએ અનેક પ્રકારનાં ચમત્કારો બતાવ્યા છે પણ પ્રાંતે તેને હેય કહેલ છે, મારે ચમત્કાર ને નમસ્કાર ન કરતાં શુભ અને શુભીને નમસ્કાર કરવો.

પ્રશ્નોત્તર.

(૨)

(પ્રશ્નકાર ભાઈ જીવનલાલ રાયચંદ. બનેડા)

૧ પ્રશ્ન—જિનપૂજમાં કયા કયા પુલો વપરાય ? કણેરના કે હબરીગલના વપરાય કે નહીં ?

૧ ઉત્તર—જિનપૂજમાં કયા કયા પુષ્પો વપરાય તે દરેકના નામ બાણવામાં નથી. જે પુષ્પ સુગંધી હોય અને ગુંદર હોય તે ચઢાવી શકાય છે. કણેરના ચઢાવાતા નથી. હબરીગલના પુલ માટે હું બાણતો નથી.

૨ પ્રશ્ન—પૂજા ભણાવી રહે ત્યારે દરેક પૂજને અંતે જાલર ઉપર રત્ન ટકોરા વગાડે છે તેનું શું કારણ ? સાધુના રત્ન શુભ સાથે તેને સંબંધ છે ?

૨ ઉત્તર—દરેક પૂજને અંતે ઘાળી કે જાલર વગાડતાં રત્ન ટકોરા વગાડવામાં આવે છે તેનું ખાસ કારણ કાંઈ નથી, હીક લાગે છે તેજ કારણ છે. સાધુના રત્ન શુભ સાથે તેને સંબંધ નથી. પૂજા ભણાવનારની સંખ્યા વધારે હોય, ત્યારે પૂજા પૂરી થાય તેની પૂજમાં ઉભા રહેનારાઓને ખાસ પડે તે

કારણથી તથા પ્રાતે માંગળિક સૂચવવા ખાતર આલર વગાડવાનો રીવાજ હોય તેવો સંભવ છે.

૩ પ્રશ્ન—આરતિ ઉતારતાં હુણુ ઉતારવામાં આવે છે તેની ખાસ જરૂર છે ? હુણુ ન ઉતારાય તો ફળમાં કાંઈ ટોટો ખરો ?

૩ ઉત્તર—આરતી ઉતારતાં હુણુ ઉતારવા સંબંધી વિધિમાં લખેલ છે; પણ દરરોજના સ્નાત્રાદિ વખતે હુણુ ઉતારવું જ જોઈએ એવો નિર્ધાર નથી તેમ પ્રવૃત્તિ પણ નથી, ફળમાં ઘટાડાનો સંભવ નથી.

૪ પ્રશ્ન—મંગળ દીવો ઉતારતાં આરતી ઉતારનારને પ્રભુની આંઠા પડે; રાખીને કંકુના તિલકો કરવામાં આવે છે તેનું શું કારણ ?

૪ ઉત્તર—પ્રભુની પૂજા કરનાર પણ પૂજનિક થાય છે એ અપેક્ષાએ આરતી ઉતારનારને નવ અંગે કંકુના તિલક કરવામાં આવે છે. પ્રભુની આંઠા પડે તો પ્રભુની આશાતના ન થવાના કારણે રાખવામાં આવે છે.

૫ પ્રશ્ન—મુકિસહી, વીંટસી વિગેરે પરચખખાણુ ગાડીમાં બેઠા બેઠા થોડા ઉપર બેસીને પરાય ? અથવા ખાટલા કે ખુરશી ઉપર બેસીને પરાય

૫ ઉત્તર—મુકિસહી, વીંટસી, ગંઠસી વિગેરે પરચખખાણુ સ્થિર આસને બેસી ને અથવા જમીનપર બેસીને પરાય. ગાડી કે થોડા ઉપર ન પરાય, નીચે ઉતરવું પડે. ખાટલા કે ખુરશીની અડચણ નથી.

૬ પ્રશ્ન—જીવને સુખ દુઃખ પ્રાપ્ત થાય છે તે પૂર્વના પુણ્ય પાપના ઉત્તર થાય છે, પણ આ ભવમાં કરેલા પુણ્યથી કે પાપથી સુખ દુઃખ પ્રાપ્ત થાય ખરું ?

૬ ઉત્તર—જીવને આ ભવમાં જે સુખ દુઃખ પ્રાપ્ત થાય છે તે પૂર્વના પુણ્ય કે પાપના ઉદયથી થાય છે. આ ભવમાં બાંધેલ તીવ્ર પુણ્ય કે પાપ આ ભવમાં પણ ઉદય પામે છે. કહ્યું છે કે

અત્યુગ્રપુણ્યપાપાનામ, હૈવ ફલમશ્નુતે ।

૭ પ્રશ્ન—તિવિહાર ઉપવાસ વિગેરેમાં મોં થોતાં ટાહું પાણી વપરાય અને એવે વખતે મોઢામાં લોહી નીકળે તો તેથી અતિચાર દોષ લાગે ?

૭ ઉત્તર—તિવિહાર ઉપવાસાદિ પરચખખાણુવાળો સુખનો બહારનો ભાગ ઠાકા બનને પ્રકારના પાણીથી ઘોઈ શકે છે. સુખમાં ટાહું પાણી ન લેવું એટલે ઉપયોગ રાખવો પડે છે. સુખ થોતી વખતે કે બીજે વખત સુખમાં અચાનક દોઢા નીકળે તો અચિત્ત પાણીનો ડોગળો કરી કાઢી નાખવું. એ અશક્ય પરિસ્થિતિ હોવાથી અટકી શકે તેમ નથી. બાકી અંદર ખોતરીને કાઢવું નહીં.

૮ પ્રશ્ન—સામાયિક કે પોસહમાં શ્રાવક બોલતી વખત મોઢા અ

૩૧૬

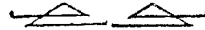
શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

સુદુપત્તિ રાખવાનો ઉપયોગ ન રાખે તો દોષ લાગે ? સુદુપત્તિ બાંધવાનો રીતનાજ આપણા તપગચ્છમાં અગાઉ હતો અથવા હમણા છે ? આ બાબત વધારે સ્પષ્ટતાથી ઉત્તર આપશો.

૮ ઉત્તર—સામાયિક કે પોસહમાં શ્રાવકે બોલતી વખત સુખપાસે સુદુપત્તિ અવશ્ય રાખવી, તેમાં ગફલત કરવી નહીં, સુદુપત્તિ બાંધવાની વાત વ્યાખ્યાન વખતે સુનિરાજ માટે છે. હાલ કેટલાક સુન્નિ બાંધે છે, બહોળો લાગ બાંધતો નથી. એ વિષે ચર્ચા ઉભી કરવાની જરૂર નથી. માત્ર સાધુ કે શ્રાવકે બોલતી વખત સુદુપત્તિ સુખપાસે રાખવી, તેમાં ગફલત કરવી નહીં. એટલું જ બસ છે.

લાલા લજપતરાયે જૈનધર્મસંબંધે લખેલા લેખમાં
વાંધા ભરેલા પાંચ મુદ્દાઓના ઉત્તર.

(લેખક-પંડિત લાલન)

મુદ્દો ૧ લો— (૧) જૈનલોગો યહ માનતે હું કે જૈનધર્મકે મૂલ પ્રવર્તક શ્રી પાર્શ્વનાથ થે.

જુલાસો— (૧) જૈન લોકો એમ માનતા નથી કે સનાતન જૈન ધર્મના મૂળ પ્રવર્તક શ્રી પાર્શ્વનાથ હતા; પરંતુ જૈન લોકો એમ માને છે કે અનાદિ કાળચક્રના બે ભાગ છે. એક ઉન્નત અને એક અવનત. તેમાંના અવનત વિભાગમાં આ સનાતન જૈન ધર્મના મૂળ પ્રવર્તક શ્રી ઋષભદેવ ભગવાન હતા, અને ત્યારપછી કાળે કાળે અન્ય મહાપુરુષોએ મૂળ પ્રવર્તતા સિદ્ધાંતને સંપૂર્ણ વળગી રહી એ સિદ્ધાંતોને પહોંચી વળે એવી સમાન રચનાઓ (તીર્થ સ્થાપના) કરી. તીર્થ એટલે સંઘ (Brotherhood—Congregation). આ પ્રમાણે શ્રી પાર્શ્વનાથજીએ પણ મૂળ પ્રવર્તકના સિદ્ધાંતોને વળગી તીર્થ સ્થાપન કર્યું હતું.

નોટ—શ્રીમદ્ દયાનંદસ્વામી આર્યસમાજના કદાચ મૂળ સંસ્થાપક × ગણાય; પરંતુ વેદધર્મના મૂળ પ્રવર્તક કે પ્રચારક ન ગણાય; તેવીજ રીતે શ્રી પાર્શ્વ-

× સમુદાય લાલન કહે છે કે-હું જૂઝતો ન હોઉં તો સ્વામીજીએ સ્વયંએ કહ્યું હતું કે હું આર્યસમાજનો મુરબ્બી (Patron) થવા માગતો નથી, હું તો આર્યસમાજનો એક સભ્ય થઈ શકું. આથી તો આપણે કીંગ્ડમ, પરંતુ એ હાલ ધર્મ પટેલા આર્યસમુદાયમાંથી આપણે આર્યસમાજ (Organised institution) સ્થાપીએ.

પંડીત લાલનનો લેખ.

૩૧૭

નાથજી જૈન ધર્મના મૂળ પ્રવર્તક નહિ, મૂળ પ્રવર્તકના સિદ્ધાન્તને વળગીને તે વળતના જૈનો વર્તી શકે એવા નિયમોવાળો જૈનસમાજ તેમણે સ્થાપ્યો.

સુદો ૨ જો—કુછ વર્ષકે પશ્ચાત્ ઉંહોને (શ્રી મહાવીરજીને) એક નવીન સંપ્રદાયકી નીવ ડાલી.

ખુલાસો ૨ જો—શ્રી પાર્શ્વનાથજીની પછી કેટલાકએક વર્ષે (આશરે ૨૫૦ વર્ષે) શ્રી મહાવીરસ્વામીજીએ નવીન સંપ્રદાયનો પાયો નાંખ્યો નથી, પણ આ અવનત કાળવિભાગના આદિ પ્રવર્તક શ્રી ઋષભદેવજીના અહિંસાદિ સિદ્ધાંતોને વળગીને જેમ શ્રી પાર્શ્વનાથજીએ સમાજરચના કરી હતી, તેમ શ્રી મહાવીરસ્વામીજી પણ કાળને યોગ્ય પરિવર્તન ક્યું. દાખલા તરીકે શ્રી પાર્શ્વનાથજીના સમયમાં સાધુગણોને અને ગૃહસ્થગણોને જે નિયમો પાળવાના હતા તેમાં સાધુઓને ચાર મહાવ્રત હતાં. એ કાળે સ્ત્રી પણ પરિવ્રતમાં સાથે ગણાતી હતી; એટલે સાધુઓને પરિવ્રતની સાથે સ્ત્રીનો ત્યાગ થતો, પરંતુ આ નિયમ શ્રી મહાવીરસ્વામીજી પોતાના સમયમાં યોગ્ય રીતે પળાય એટલા માટે સ્ત્રી-ત્યાગનું વ્રત છુટું ઉમેરી ચારને બદલે સાધુઓના સંબંધમાં પાંચ મહાવ્રત કર્યાં. આમ મહાવીરસ્વામીજી મૂળ પ્રવર્તકના સિદ્ધાંતને વળગી સમાજરચનાના નિયમમાં પરિવર્તન ક્યું, પણ નવીન ધર્મ સ્થાપ્યો નથી.

સુદો ૩ જો—જૈન સ્પષ્ટ રૂપસે ઇશ્વરકે અસ્તિત્વસે ઇન્કાર કરતે હૈ.

ખુલાસો ૩ જો—જૈન લોક સ્પષ્ટ રૂપે ઇશ્વરનો સ્વીકાર કરે છે, પરંતુ પરાવર્તણી માનવગણ પોતાથી ભિન્ન ઇશ્વરનો જેમ સ્વીકાર કરે છે, તેમ કરતા નથી. જૈનો અંતરાત્માની પરમ વિશુદ્ધિ થતાં પોતાના પરમ શુદ્ધ આત્માનેજ ઇશ્વર ગણે છે.

નોટ:—સૃષ્ટિરચનાના સંબંધમાં જૈનોની એવી માન્યતા છે કે આ વિશ્વ ચેતન અચેતન એવા ઉભય પદાર્થોથી બનેલું છે. ચેતન પોતાની આંતરિક શક્તિઓને દબાવી બાહ્ય શક્તિઓથી આંતરિક પુદ્ગલ પરમાણુઓને આ વિશ્વમાંથી ખેંચી નાના પ્રકારના સ્વરૂપો આપે છે. જેમકે એક ચેતને પુદ્ગલ પરમાણુઓને પોતાની બાહ્ય શક્તિવડે આકર્ષી એવું પરિણામ ગનાવ્યું કે બેથી વૃક્ષનું સ્વરૂપ ઉપસ્થિત થયું. આ પ્રમાણે જગતના સંસારી જીવો પોતાના સ્વરૂપો પોતાની ખરી આંતરિક શક્તિઓને દબાવી બાહ્ય શક્તિઓવડે નાના સ્વરૂપે રચતા બન્યા છે. આ જ સૃષ્ટિરચનાનું કારણ જૈનો માની શકે.

સુદો ૪ થો—જૈનધર્મકા સામાન્ય પ્રભાવ ભારતકે સામૈતિક અધ:પતનકા એક કારણ હુવાહૈ.

૩૭૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

નવયુગના સાધુ

રહતી પ્રજાને આશ્વાસન આપશે, એ આશ્વાસનમાં પોતાના હૃદયની સરિતાના વેગ વધા મૂકશે. પરાણે ધર્મપ્રેમ કે કદાચકુળી ધર્મક્રિયા નહિ હજારે પણ ધર્મ તરફ પોતાના તેજથી આકર્ષશે ! અદિસાવ્રતના મોંઘા અર્થે સમજતવા દેશને તેમની પાસે નહિ જવું પડે, પણ તેઓજ પોતાના આચાર અને વિચારથી ‘અહિંસા’ શબ્દના અર્થરૂપ બાસશે. ક્રોધ, લોભ, મોહ, માયાના મિત્ર નહિ પણ પ્રતિસ્પર્ધી બનશે-શત્રુ બનશે. શત્રુવટ એકતા મહાન મહાન કાંતિઓ થશે પણ જાતે તેઓ ફાવશે. ધીરજ અને નમ્રતા તેમની વાણીમાંથી ગહેકી ઉડશે. દુઃખી પ્રાણી દેખી દીલ દુભાશે. પ્રભુશ્રી મહાવીર જેવાને અનુસરીને સાચા ક્ષત્રી બનશે. અશક્તિમાન મહેતુ સાધુ નો લાગો જૈનપ્રજા માટે નહિ હોય ! નહિ રાજે ! જૈન સાધુમંડળમાંથી એકાએક એકજ એવો હીરો બહાર નીકળી આવશે કે તેની પાછળ મોટા મોટા આચાર્યો અને ઉપાધ્યાયો અનુસરશે, તેના વચનમાંજ સિદ્ધિ સમજાશે, તેની આજ્ઞા પાળવામાંજ ધર્મ ગણાશે અને ધર્મના ક્ષવજંડ પુનઃ ફરકાવશે.

નવયુગના સાધુ

વિરોધીઓના પ્રચંડ વિરોધાદિ વચ્ચે પોતાનું નાવડું અપાટણધ નચિત આગળ ધપાવશે. વચમાં ટેકરાઓ ખાડાઓ આવશે, પણ હિંમતબાજ સાધુઓ હિંમતના શસ્ત્રથી તેને કુદી જશે, તેની આંખમાંથી ઝરતી આત્માની બચાવથી જગતમાં દીવા પ્રગટાવશે, વેશથી સાદાઈના મંત્રોનો પુનઃ શુંબરન કરશે, આજના યુગમાં “ ગાંધી અને ખાદી ” શબ્દથી લડકતા બીનચારિત્રી કેટલાક સાધુઓ એજ ગાંધીની પ્રતિમામાંથી કાંઈક શીખવા માધું નમાવશે, ખાદી એ તો તેમનું સામાન્ય ઉંચી કોટીનું મહામૂલ્યવાળું વસ્ત્ર ગણાશે ! દેશને, સમાજને, ધર્મને હુબતાં તારશે. !!

નવયુગના સાધુ

કપટી નહિ પણ જોખા થશે, પણ એ જોખપણમાં તેઓ લલચણિંદુ નહિ ચૂકે ! પાણી માગશે ત્યાં દુધ મળશે, પોતાના પાપોની ક્ષમા માંગી પશ્ચાત્તાપ કરશે અને એ પશ્ચાતાપથીજ તેઓ જગતને તરી જશે. છળ પ્રપંચ અને ઉચ્છ્રંખળપણું નાશ પામશે. પોતાના કરતાં કોઈ વધુ સંસ્કારી સંસારીજન તેમને માણુમ પડશે તો અચૂક તેઓ તેને વંદના કરશે !!! તેમના વિહારે અપાટણધ નહિ થાય. ગામડે ગામડાની નાડીઓ તપાસશે, સંદ નાડીવાળાઓને ક્ષમા આપશે. ને દુર્ગંધીમાં સડતી રગોમાં હુંગંધી પ્રસરાવશે.

મહાપુરુષોના વિચારસ્તો.

૩૨૧

નવયુગના સાધુઓ

પ્રાચીન કાળની ગાંધક રાજ્ય મહારાજ અને ચક્રવર્તીઓના મુગટો પોતાની વરણધરામાં પ્રત્યક્ષ જોશે, ત્યારે એ સાધુઓ અમારીપરહની માગણી કરશે. તેમની ત્યાગવૃત્તિ નહિ કે દ્વંદ્વ કંચન અને કારીનિ પૂરતી રહેશે પણ સિદ્ધિસંઘ વેલવ અને દેહને ત્યાગની ભાવનાથી ભરમ કરશે. જૈનને સાચો જૈન બનીવશે. શલ્યાની અહલ્યા બનાવશે ! તેમની ભાવામાં ગદીચ શખ્દો નહિ આવે, તેમના વ્યભાવ દ્રેષીલો નહિ હોય ! તેમની પાસે દ્વંદ્વ પાંચજ વસ્ત્રો હશે. મોટી મોટી સંસ્થાઓની કુંચી તેમની પાસે નહિ રહે, પણ દૃષ્ટિજ તેમની ઉપર રહેશે.

નવયુગના સાધુઓ

આંખમાં અમીશત, હાલમાં નમ્રતા, સ્વભાવમાં ધૈર્યતા, ચિત્તમાં શાંતતા, અને આચરણમાં આદર્શ નીવડશે. ઓછું જોલશે પણ કરશે ઘણું, ઇંદ્રિયોપર વિજય મેળવશે અને તેથીજ જગતના ધન્યવાદોના પુખ્તોથી વધાવાશે.

(અપૂર્ણ)

મહંતા પરભુદાસ “ બંસી ”—ભાવનગર.

મહાપુરુષોના વિચારસ્તો.

સંગ્રાહક:—જયંતીલાલ છબીલદાસ સંઘવી—ભારખીવાળા—હાલ મુંબઈ

શાંતિ—શાંતિ એ બળિષ્ઠનું શસ્ત્ર છે, ને તેના હાથમાંજ તે શોભે છે. હું પત્યરની શાંતિ નથી માંગતો. હું કળરસ્તાનની શાંતિ નથી ઇચ્છતો. આખી દુનિયાના બાળુના વરસાદની સામે ખુલ્લી છાતીએ, એક માત્ર ઇશ્વરને આશરે કરનારા મનુષ્યોના હૈયામાં વસતી શાંતિ મારે જોઈએ છીએ. (મહાત્મા ગાંધીજી)

કરજ—અદીણ કરતાં કરજ વધારે જેરી છે, અદીણ ખાનારનેજ મારે છે, ત્યારે કરજ દીકરાના દીકરાને પણ મારે છે.

સદ્વિચોગ—સદ્વિચોગ સદ્ભાગ્યનો સહોદર છે, આજની કિંમત આવતી કાલથી ડબલ છે, આજે બને તે કાલ ઉપર રાખો નહિ. (શતાવધાની શ્રી રતનચંદ્રજી મહારાજ)

બાળ કેળવણી—આપણા સંસારમાં છોકરો કે છોકરી ગમે તે હોય તેના કાનમાં સાધુ, વહુ, સાસરે એ શબ્દ નહાનપણથીજ પડે છે. આથી અકાબે ને અજાણપણે કુવાસના કાળલ થાય છે. ઘરમાં બાળકોને ઉછેરનાર, આજો દિવસ સંસ્થાપનાર ઘાટીઓને બાળકોના કાનમાં અપશબ્દ અને બાળકોને ન

૩૨૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

સંભળાવવા જેવી કુટુંબકથા સંભળાવતા કોણે જોયા નથી? નિશાળમાં ગૌરવરૂપના પુટરાં દેખાતાં છોકરાં કે જેઓ નીતિમાં શિયળ ને અસંસ્કારી હોય છે, તેમની મોટી વયના છોકરાઓ શરૂઆતમાં નિર્દોષ મરકરી કરે છે અને આમ અનીતિના વિચારો દાખલ કરે છે. જે સમયે નવું લોહી ખીલાવું જોઈએ, શરીર બંધાવું જોઈએ અને ખીલતા ચુલાળની માફક શરીર ખીલવું જોઈએ, તે સમયેજ કાયમના હલકા વિચારથી ને આચરણથી ખાધે ખીધે સુખ છતાં મોટાનાં છોકરાં શરીરે નખળાં અને નમળાંજ થાય છે. હિંદુસ્થાનની લવિષ્યની પ્રજા ઉન્નત થાય એવી ઈચ્છા રાખનાર માળાપે અને શિક્ષકોએ નિશાળમાં રજા દરમિયાન ગાળકો ક્યાં ફરે છે? શું ખાય છે? શું વાંચે છે? અને કેવી કેવી વાતો કરે છે? એની ખાસ તજવીજ રાખવાની જરૂર છે. છોકરાં ભણે છે, પહેલો નંબર રાખે છે, બહુ સાફ ગાય છે, એમાંજ સંભાળ આવી જતી નથી, પણ છોકરા કે છોકરીમાં નીતિના કેવા સંસ્કાર પડે છે? કોની સાથે ફરે છે? અને કેવું વર્તન રાખે છે? તે જોવાનું છે. (લોગિન્દ્રરાવ. ર. દીવેટીઆ)

પુસ્તકો—સારાં પુસ્તકો એ વિદ્યાનો ખળનો છે, જ્ઞાનનું એક સુખ્ય દ્વાર છે અને અમુક દ્રષ્ટિએ ખરો મિત્ર અને સાથો સત્સંગ છે.

(ગોવર્ધનરામ. ત્રિપાઠી)

બાળકની પથારી—બાળકને કઠણ પથારીમાં—ખુએ એવી પથારીમાં સુવાની ટેવ પાડવી જોઈએ. આવી ટેવ પડે તો પછી ગમે તેવી પથારીમાં બાળક નિદ્રાનું સુખ અનુભવી શકે. સામાન્ય નિયમ એવો છે કે સખત જીવન બાળવા રહેણી કહેણી કઠણ રાખવાથી જીંદગીમાં આપણે ભારે આનંદ ભોગવીએ છીએ. સુખશીળીયું જીવન બાળવાથી—કાયાને બહુ કોમળ કરી નાંખવાથી પારાવાર નુકશાની વેઠવી પડે છે. મશરૂની તળાઈ હોય તોજ ઉંઘ આવે એવી ટેવવાળાના કોઈ વેળા બૂરા હાલ થાય, પરંતુ ચટાઈ કે જમીન ઉપર સુવાની ટેવવાળાને હમેશાં આનંદજ હોય છે. ઉંઘ તુરત આવી જાય એવી તંદુરસ્તી હોય એને સુવાળી કે કઠણ પથારીની પરવા નથી. (રૂસો)

વર્તન—જીવનનો ત્રણ ચતુર્થાંશ ભાગ વર્તનમાં આવી રહેલો છે.

(મેથ્યુ. આર્નેલ્ડ)

કરકસર—કરકસર એક ભાઈની ગરજ સારે છે, પણ તે કૃપણતામાં ન જાય ત્યાંસુધી. કૃપણતા એ મહોટું કલંક છે.

ધર—દરેક ધરને સત્યજ્ઞાનનો બગીચો બનાવો, કે જેથી આવનાર માણસને સદ્બોધરૂપ પુષ્પની સુગંધીનો લાભ મળે.

ઉચ્ચ કેળવણી

૩૨૩

માણુસની શોભા—જેમ સૂર્યથી દિવસ, ચંદ્રથી રાત્રિ, અને સુપુત્રથી કુળ શોભે છે તેમ બુદ્ધિના પ્રકાશથી માણુસ શોભે છે.

વડીલોની આજ્ઞા—પૂજ્ય વડીલોની આજ્ઞા નહિ પાળો, અને તેમનું સન્માન નહિ કરો, તો તમારી સંતતિ તરફથી તમારી આજ્ઞાનું પાલન થાય કે તમારું સન્માન થાય એવી આજ્ઞા રાખવી ફેકટ છે.

(શતાવધાની શ્રી રતનચંદ્રજી મહારાજ)

ફરજ—માણુસ જોટલે અંશે પોતાની ફરજ જાળવે છે તેટલે ફરજને તે પ્રેમપાત્ર થાય છે.

મનુષ્ય કર્તવ્ય—વૈર લેવું કે કરવું એ મનુષ્યનું કર્તવ્ય નથી, પણ ક્ષમા એ તેનું કર્તવ્ય છે. ક્ષમા એ વીરતાનો ગુણ છે.

એકાગ્રતા—એક કામ પૂરું ન થયું હોય ત્યાંસુધી તેને માટેજ જીવડું અને તેને માટેજ મરવું એ મ્હારો સિદ્ધાંત છે.

પ્રતિજ્ઞા—પ્રતિજ્ઞા લઈને જે તોડે છે તે હેવાન બની જાય છે, નામદં બની જાય છે, પ્રતિજ્ઞા લેવીજ નહિ એ બહેતર છે, પણ પ્રતિજ્ઞા લઈને તોડવી એ બારે ગુનહો કયાં બરાબર છે.

ધર્મ—જ્યાં ધર્મ નથી ત્યાં નથી વિદ્યા, નથી લક્ષ્મી, કે નથી આરોગ્ય. ધર્મ રહિત સ્થિતિમાં પૂરી શુદ્ધતા છે, સર્વદા સર્વ રીતે શૂન્યતાજ છે. આવા ધર્મ-શિક્ષણને આપણે જોઈ જોડા છીએ, આપણી શિક્ષણપદ્ધતિમાં તેનું સ્થાનજ નથી. આ વાત એવી છે કે ‘વર વિનાની જાત.’ ધર્મને જાણ્યા સિવાય વિદ્યાર્થી કંઈ રીતે નિર્દોષ આનંદ પ્રાપ્ત કરી શકે? ખરો આનંદ મેળવવા માટે શાસ્ત્રનું અધ્યયન, તેનું રાતન અથવા વિચાર અને એ વિચાર અનુસાર અરુણલિત આચરણ આવશ્યક છે.

(મહાત્મા ગાંધીજી)

ઉચ્ચ કેળવણી.

તે મેળવવાના દ્વાર અને તેની આવશ્યકતા.

ઉચ્ચ કેળવણી જોટલે મન અને હૃદયને સુવિચાર અને પવિત્ર ભાવનાઓથી અને શુભ પ્રવૃત્તિઓથી બીજવવાં અર્થાત્ માનસિક શક્તિઓને પ્રજાગ કરવી. તેમનાં મન સત્ય ન્યાય અને પ્રેમથી પૂર્ણ બરવા કે જેથી મનમાં ખરાબ વિચારનો અંશ પણ ન આવવો જોઈએ અને તેમનું આચરણ નૈતિક આળતો તરફ વળેલું હોવું જોઈએ.

“તેણેજ ખરી કેળવણી લીધી છે કે-જેની ઇન્દ્રિયો કાબુમાં છે. એટલે જે આત્મસંયમી છે અને જેનામાં દુર્ગુણ છેજ નહિ. તેજ કેળવણી પામ્યો છે

૩૨૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

સમજી ભાઈઓએ ખાસ સમજવાનું છે કે કોઈ પણ દેશનું કલ્યાણ જાનવિના થતું નથી. જ્ઞાન એ જોવો તેજસ્વી પ્રકાશ છે કે જેથી જ્ઞાની દરેક અદૃશ્ય ચીજ પણ જોઈ શકે છે, ને દરેક સુખ સમૃદ્ધિ મેળવી શકે છે; માટે ભાઈઓ ! તમે ગમે તે સ્થિતિમાં હો તો પણ તમારા બાળકોને અને બાળકીઓને ગમે તે પ્રકારે ભણાવો. તે વગર કદાપિ તમારો અભ્યુદય થશે નહીં. બુદ્ધિના થોડાક દાખલા જુઓ—

હાથી જેવું મોટું પ્રાણી શાથી વશ થાય છે? અંકુશથી. ઘોડા જેવો જોરાવર આત્મા શાથી વશ થાય છે? લગામથી. બળદ જેવું બળવાન પશુ શાથી વશ થાય છે? રાશથી. કહો તેમને વશ કરવાની શક્તિ કોનામાં રહેલી છે ? મનુષ્યમાં. તે પણ બુદ્ધિના-ભણવાના પ્રતાપે. વીરપુત્રો ! ગમે તે પ્રકારે ભણે, ભણાવો, પ્રહાર્ય પાળો, ગુરુકુળ સ્થાપો, બહાદુર બનો, વીરપુત્રો થઈ શા માટે પુરુષાર્થ કરતા નથી ? કર્મપર ન જીવો, તેનાપર આધાર ન રાખો, કર્મ શબ્દનો અંતર્ગત અર્થ કામ [Action] થાય છે તો તેને શા માટે તમે કામે લગાડતા નથી ?

તમે ગમે તે સ્થિતિમાં હો તો પણ ભણો ને ભણાવો, એથી બહુજ લાભ થશે. આપણા બાળકો બાળકીઓ કે જેમનાપર આપણા ભવિષ્યના ખરા સુખનો આધાર રહેલો છે, જેઓમાં સારા સંસ્કારોની છાપ પડવાથી આપણે અડતીમાં આવવાની આશા રાખી શકીએ છીએ, તેમને ભણાવવાથી બહુજ લાભ થશે. જે ભણે છે તે આખી જીંદગી સુખી થાય છે. ખેડુત ચોમાસામાં ખેડે નહિ તો આખું વરસ પસ્તાય છે; તેમ જેઓ બાલ્યાવસ્થામાં ભણતા નથી તેઓ આખી જીંદગી સુધી પસ્તાય છે. બાળકોને સ્ત્રીના પાસમાં નાખી પરણાવવાની લાલસા કરો છો. ને બાળલગ્ન શબ્દ જે બોલ પ્રમાણે બાળી મૂકવો જોઈએ તેમ છતાં તે કરીને ફસાવો છો. ઉપાશ્રયમાં જનર બાઈઓ તરફ જુઓ, કેટલી બાઈઓ વિધવા છે ? તે બાળલગ્નનો પ્રતાપ. તેનું કાંઈ ભાન આવે છે ? જો આવતું હોય તો બાળલગ્ન ટાળી ફરજિયાત કેળવણી તરીકે ભણાવો. બુદ્ધિ-બળ માટે વધારે તો શું કહું ? કેળવાયેલું કુટુંબ ઠી પણ અવનત દશામાં આવતું નથી. ભણે તેનું માનસિકબળ, શરીરબળ બહુજ જખરું બને છે, કારણ કે તે શરવીરપણે પ્રહાર્ય યથાર્થ પાળી શકે છે. પ્રહાર્યવાળાની સત્તાનું શું કહેવું ? તે અનંત બળનો ધણી થાય છે.

દોહરો.

વિદ્યાસમ કો ધન નહીં, અમૃત કળ દાતાર;

કલ્પવૃક્ષ સમ જાણવી, પુરુષોત્તમ સુખકાર.

૧

પુસ્તકો વિગેરેની પહોંચ.

૧ જૈન બંધુ. માસિક. ઇંદોર.

આ માસિક ચાલુ માગશર માસથી ઇંદોર ખાતે પ્રગટ થયું છે. તેનો પ્રથમ અંક મળ્યો છે. પ્રકાશક-ઓસવાલ મિશ્રીલાલ પાલરેયા છે. કદ ૨૩ીં પૃષ્ઠ ૨૦ નું છે. વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૨) છે. જાપા હિંદી છે. ટાઇપ શાસ્ત્રી છે. લેખો જોતાં સારી આગાહી આપે છે. અમે તે માસિકની ઉત્પત્તિ ઇચ્છીએ છીએ.

૨ જીવ વૃક્ષ.

જીવના ૫૬૩ લેહની અંદર આઠ પ્રકારના વ્યંતરોના ઉત્તર લેહ ૧૫૬ નો અને સિદ્ધના ૧૫ લેહનો ઉમેરો કરી કુલ ૭૩૪ લેહોનું આ વૃક્ષ બનાવ્યું છે. શ્રી આગમોદય સમિતિ તરફથી છપાયેલ છે. મુનિરાજ શ્રી સંપત્વિજયજીએ તૈયાર કરી આપેલ છે. પાંદડાઓનો રંગ લીલો વિશેષ હોવાથી તેમાં લખેલા નામો ખરાબર વંચાતા નથી. હવે પછી રંગ ફીકો અથવા બીજો રાખવાની જરૂર છે અને વ્યંતરોના ઉત્તર લેહ દાખલ કરવાની ખાસ આવશ્યકતા નથી.

૩ શ્રી રામામૃત. છાયાનાટક વિગેરે.

આ નાટકમાં કર્ત્તાએ પોતાનું નામ આપેલું નથી. નાટક માત્ર ૧૦ પાનામાં આવેલું છે, પરંતુ બહુજ સુંદર છે. તેની પછી નેમિનાથજીનું એક સ્તવન અને બીજા તેમના કાગ નાખ્યા છે, તે તો ગુજરાતી પદ્યબંધ છે. મુનિરાજશ્રી સંપત્વિજયજીના શિષ્ય મુનિ ધર્મવિજયજીએ પ્રયાસ કરેલો છે. કિંમત રાખવામાં આવી નથી. ખાસ વાંચવા લાયક છે.

૪ ધર્મવીર-કુમારપાળ.

(શ્રી હૈમચંદ્રાચાર્યના ચરિત્ર ચુકા-સચિત્ર.)

આ ચુક શ્રી જૈન સસ્તી વાંચનમાળા-ભાવનગર તરફથી નંબર ૪ તરીકે હાલમાં બહાર પડેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ રાખેલ છે તે સસ્તા નામના હિસાબે વધારે લાગે છે. પ્રારંભમાં પ્રસ્તાવના ઉપયોગી લખી છે. કુમારપાળના ચરિત્રની અંદર પણ ઘણી હકીકતોનો સંગ્રહ કરેલો છે.

૫ મહાવીર સ્વામીના-દશ આવકો.

આ ચુક પણ ઉપર જણાવેલ સંસ્થા તરફથી બહાર પડેલી છે. કિંમત

પણ તેજ છે. પ્રારંભમાં ઉપોદ્ધાત સારો લખ્યો છે. દશે શ્રાવકના અધિકારમાં શ્રાવકોપયોગી અનેક બાબતો સનાવી છે.

ઉપરની બંને બુકો સંખવા લાયક છે. અરે એ સંસ્થા આગળ ઉપર પચાસે આસા પુસ્તકો અસ્તી કિંમતે બહાર પાડે એમ ઇચ્છીએ છીએ કે જેથી તેનો લાભ જૈન વર્ગ લઈ શકે.

૬ સંસ્કૃત ચૈત્યવંદન ચોવીશી સાર્થ. તથા

અઉસરાયુ પયન્નો સાર્થ વિગેરે.

આ બુક શ્રાવક ભીમચિંહ માણેક તરફથી ચોથી આવૃત્તિ તરીકે બહાર પડી છે. કિંમત લખી નથી. સોળ પેણ ૬ કારમની બુક છે. સારી બાંધેલી છે. સંગ્રહ સારો છે, પરંતુ ગુદ્વતા ઉપર પૂરતું ધ્યાન આપવામાં આવ્યું નથી તે ઠીક નથી. આશા છે કે હવે પછી તે બાબત ઉપર વધારે ધ્યાન આપવામાં આવશે. બુકમાં છેવટે રતનાકર પચ્ચીશી અનુવાદ ને અર્થસાથે આપવામાં આવેલ છે.

૭ રતનાકર પચ્ચીશી.

ઉપરની બુકમાંથી આ છુટી પાડેલ છે. માસ્તર શામળનો કરેલો અનુવાદ પદ્યબંધ છે ને શુજરાતી અર્થ છે. ટાઈપ શાસ્ત્રી રાખ્યા છે. કિંમત દોઢ આનો છે.

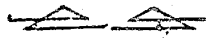
૮ કર્મ નિર્જરાશ્રેણી અને સદ્ભોવ વાકયાશ્રુત.

આ બુક સાધવીજ પ્રમોદશ્રીજીના ઉપદેશથી શ્રાવક કપુરચંદ ડાકરશીએ તૈયાર કરીને છપાવી છે. પ્રારંભમાં બે પચાસાના અર્થ આપ્યા છે. કલ્યાણમંદિરના ૪૪ કાવ્ય ઉપર રચેલા ૪૪ ગીતો આપ્યા છે. જીવના પદ્મ ભેદની ગતિ આગતિ અને પદ્મ જીવ ભેદ દર માર્ગણા ઉપર ઘટાવ્યા છે. પાંચ કારણનું સ્તવન આપ્યું છે. સંગ્રહ સારો છે. કિંમત રાખી નથી. ભેટ આપવા માટેજ છપાવેલ જણાય છે. શ્રાવકની આર્થિક સહાય છે. ગતિ આગતિ વિગેરેમાં તેના અનુભવી પાસે શુદ્ધતા કરાવેલ નથી એ ખામી દૂર કરવાની ખાસ અગત્યતા છે.

૯ ભાવનગર કાંઠાવાળા હેલામાં અખાતા અન્નદાનનો

સં ૧૯૭૫ થી ૧૯૭૮ સુધીનો રિપોર્ટ.

આ સ્થળે ગરીબ માણુઓને ખીચડી, છાશ, રોટલા વિગેરેનો ખોરાક બેસાડીને આપવામાં આવે છે. આ બાબતમાં પદોપકારી પુરૂષો પ્રયત્ન કરે છે. અનેક ગૃહસ્થો તથા એએમ્સીએશનો આર્થિક સહાય આપે છે. આ હિસાબ દશ હજાર રૂપીઆનો છે. આવા હિસાબ છપાવાની ખાસ જરૂર છે. આ ખાતું ખાસ સહાય આપવા ચોગ્ય છે.

ભાઈશ્રી બુધરદાસ વચ્છરાજનો ખેદકારક સ્વર્ગવાસ.

—○:○:○—

આ ગૃહસ્થે કાર્તિક વદિ ૧૦ ને આ વિનાશી દેહ તજી દીધો છે. પરંતુ એમની ધર્મધરની તીવ્ર લાગણી એ પ્રસંગે સારી રીતે જણાઈ આવી છે. વ્યાધિ અસાતાવાળો છતાં અસાતા વેદી નથી. અને દરેક બંધુને ઉપદેશ આપતાં-સંસારની અનિત્યતા સમજાવતાં સમાધિ મરણની રીતે દેહ છોડ્યો છે. અને સમયસુધી વારંવાર ચાર આહારનો ત્યાગ કરી સાગરી અગ્નિસેવ કરતા હતા અને આત્મ-રમણતામાં લીન રહેતા હતા. પુરુષગણ વસ્તુઓને કે સગાસબંધીઓને ન સંભારતા ચાર શરણ કરેલા તેનું સ્મરણ કરતા હતા. રાધણપુરના જૈન સમુદાયને એની ન પૂરાય તેવી ખામી પડી છે. એમણે ખોતાની પાછળ ખીલ-કુલ શોક સતાપ ન કરવા કહેલું તેનો અમલ તેમની વિધવાએ પણ અર્પણ રીતે કર્યો છે. અમે તેમના સુપુત્ર કકલભાઈને તેમની માતૃશ્રીને, તેમજ તેમના સ્વજનોને અંતઃકરણથી દીલાસો આપીએ છીએ અને એ સદ્ગતિગામી જીવના આત્માને શાંતિ ધરંછીએ છીએ.

ભાઈ ત્રિભુવન ભીખાનું ખેદકારક મૃત્યુ

આ બંધુ ત્રણ માસની માઠગી ભોગવીને માગશર વદિ ૪ થી બાવનગરમાં પચ-ત્વ પામેલ છે. વય આઠવર્ષની થઈ હતી. સ્વસ્થાવ બહુ સારો હતો. સભાના મેજબર હતા. અમે તેમના કુટુંબને દીલાસો આપીએ છીએ અને તેમનાં આત્મ-શાંતિ ધરંછીએ છીએ.

જૈન વિદ્યાર્થી સ્વયંસેવક મંડળ.

અમદાવાદની ત્રણ જૈન યોડીંગોનું (શેઠ. ચી. ન. શેઠ. લ. રા. શેઠ. પ્રે. મો.) એક સંયુક્ત “ જૈન વિદ્યાર્થી મંડળ તા. ૧-૬-૨૩ ના રોજ સ્થાપવામાં આવ્યું છે. તેને અંગે એક “ જૈન વિદ્યાર્થી સ્વયંસેવક મંડળ ” પણ ઉભું કરવામાં આવ્યું છે. જે ભાઈઓ સેનાથે આ મંડળનો સ્વયંસેવક મારફત લાભ લેવા ધ્વજિતા હોય તેઓએ નીચેના શિરનામે પત્રવ્યવહાર કરવો.

મંત્રી. જૈન વિદ્યાર્થી મંડળ. અમદાવાદ.
ડે. શેઠ. ચીમનલાલ તખીનદાસ યોડીંગ.

જૈનપાઠશાળા માટે શિક્ષકની જરૂર છે.

પાંચ પ્રતિકમણ સૂત્ર અર્થ સહિત અને પ્રકરણમાળા અર્થ સહિતના યોગ્યવાળા ને સંદેહ વ્યાકરણના અભ્યાસીના બપ છે. પગાર વિગે નીચેના શિરનામે લખો.

શેઠ જસનાદાસ હીરાચંદ-છાણી-વઢોદરાસેટ

આ ઉપરાંત આશાદ પ્રવ. ગ્રુપ. ભાગ ૪ નો. ૨૫/૧૯૫૧૪.

કિંમત તથા રૂપિયા

આ ભાગ હાલમાં બજાર પડ્યો છે. એમાં એ ગ્રંથ પૂર્ણ થયો છે. એની કાનૂની પીલકુલ મળેલી નથી, છતાં અનેક સંસ્થાઓએ તેમજ સુનિમહારાજને અને સાધ્વીઓને ભેટ આપાયેલ છે. જે મંગાવે તે સર્વને ભેટ આપવાના સંબંધમાં મને નિષ્કામ છોએ. લાડકૂ મેચરનો કિંમતમાં એક રૂપિયા ઓછા લેવામાં આવે છે. પોસ્ટેજ આડ આના લાગે છે. બહુજ ઉપયોગી છે.

શ્રી ત્રિપટિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર દરેક પર્વ મળી શકે છે.

દરેક જૈન બંધુએ અવશ્ય રાખવા લાયક છે.

વિભાગ ૧ થો. પર્વ ૧-૨. શ્રી કૃપભદ્રેવ-અગ્નિવ્રતાશ્ચ ચરિત્ર. ૩-૪-૦

વિભાગ ૧ નો. પર્વ ૩ થી ૬. શ્રી સંભવતાધિષ્ઠી સુનિબુદ્ધ સ્વામી સુધીના ચરિત્રો. ૨-૪-૦

વિભાગ ૩ નો. પર્વ ૭-૮-૯. જૈન રામાયણ અને ૨૧-૨૨-૨૩ મા પ્રભુના ચરિત્રો. ૪-૦-૦

વિભાગ ૪ થો. પર્વ ૧૦ મું. શ્રી મહાવીર સ્વામી ચરિત્ર. ૨-૮-૦

આરે વિભાગ સાથે મંગાવનાર પાસેથી રૂા. ૧૧ લેવામાં આવશે. પરિશિષ્ટ પર્વ ભાષાંતર તથા આના સંબંધવાળું છે. તેમાં શ્રી જંબુસ્વામીનું ચરિત્ર ૧૯ કથાઓ સાથે અને જીવના આચાર્યોનાં ચરિત્રો છે. ૧-૮-૦

શ્રી પ્રિયંકર નૃપ ચરિત્ર ભાષાંતર.

આ શ્રી ઉવસર્ગહર સ્તોત્રના પ્રભાવ ઉપર આપેલું ચરિત્ર છે તેની આ જીજ્ઞાસાવૃત્તિ છે. બહુ રસિક છે. વાંચવા માંડ્યા પછી પૂરું કર્યા શિવાય મૂકાય તેમ નથી, પ્રાંત ભાગમાં વધારે ગાથાના ઉવસર્ગહર આપેલા છે. કિંમત છ આના રાખેલ છે.

પોસ્ટેજ ૦-૧-૬

પ્રતિક્રમણના હેતુ.

પ્રતિક્રમણ કરનારા દરેક બંધુઓએ-શ્રાવકોએ તેમજ શ્રાવિકાઓએ ખાસ વાંચવા લાયક છે. તે વાંચ્યા પછી પ્રતિક્રમણ કરવામાં સુદૃઢ ભાવ પ્રગટ થાય છે. પ્રતિક્રમણની અંદરના સૂત્રોના અર્થ જાણનારને આ શુક વાંચતાં બહુ આનંદાદ ધાય તેમ છે. આવી ઉપયોગી શુક સાધુ સાધ્વીઓએ પણ જોયો એ ગ્રંથ વાંચી ન શકે તેમણે વાંચવા યોગ્ય છે. કિંમત આડ આના. પોસ્ટેજ એક આનો.

શ્રી ઉમરાળા પાંજરાપોળ લોટરી. હેડ ઓફીસ-ભાવનગર.

સ્વાર્થ સાથે પરમાર્થ સાથે.

જાન્યવાનગરની નામદાર ઠાઉન્સીલ એન્ડ એડમીનીસ્ટ્રેશનની ખાસ પરવાનગીથી. જીનું રેકૉર્ડિંગ તારીખ ૧૩-૪-૨૪ રામનવમીના રોજ નીકળ્યો. ટીકીટ ૧૨૫૫૦. એક ટીકીટની કિંમત રૂ. ૧). ઇનાઓની સંખ્યા ૭૧૬ છે. મોટું ઇનામ રૂ. ૧૫૦૦ નું છે સાગ્ય અથવા સાવવાની આ સુદર તકનો લાભ લેવો.